Registered No. M-4483.

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் III.] 1943-ம௵ ஜனவரி௴ 15உ, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 3

இனி, ஜெர்மானியர்களை, தாங்க முடியாதபடி அவ்வளவு கடுமையாகவும் இடைவிடாதும் விமானங்களிலிருந்து தாக்கிப் பழி வாங்க வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது.

“ஒவ்வொரு நாடாகத் தனக்கு எதிரியாக்கிக் கொண்டு, துரோகத்தனமாக ஹிட்லர் அவற்றைத் தாக்கி அழித்துக் கொண்டு வந்தார். இனி அது முடியாது. ஏனென்றால், ரஷ்யர்களை அவர் தாக்கிய போது, தோழர் ஸ்டாலின் தலைமையில், அவர்கள் மகத்தான மன உறுதியோடு எதிர்த்து நிற்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் யுத்தத்தின் போக்கே முழுதும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.”

“கொடுமைக் காளாயிருக்கும் எல்லா நாட்டு மக்களும் ஹிட்லரைக் கடுமையாக வெறுக்கிறார்கள். ஜெர்மனி, மீண்டும் தலை தூக்காதபடி நேச நாடுகள், கடைசி முறையாக தாக்கும் பொருட்டு ஐரோப்பா மீது படையெடுக்கும். அந்தச் சரியான தருணத்தில், அந் நாடுகளிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு ஊக்கம் பிறக்கும். அப்போது ஹிட்லர் கண்டிப்பாகத் தோல்வி யடைவார்.”

—ஜெனரல் சிகோர்ஸ்கி.

அச்சு நாடுகள் மீது பழி வாங்குவோம்

அமெரிக்கத் திட்டம் எதிரி அடிவயிற்றை தாக்கியது

தளவாட உற்பத்தி பெருக்கம்

1943-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி அமெரிக்க ஜனப் பிரதிநிதிகள் சபை வாஷிங்டனில் கூடியது. அப்போது அமெரிக்கத் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அதன் சுருக்கமாவது :—

> **" ஜப்பானைப் போருக்கு இழுப்பது தான் பசிபிக் சமுத்திரத்தில் நம் நோக்கம். இந்த வருஷம் நாமே முன்னேறித் தாக்கப் போகிறோம். அச்சு நாட்டாருக்கு ஆகாயத்தி லிருந்த விமான ஆதிக்கம் அழிந்து விட்டது. எனவே மிகக் கடுமையாகவும் பச்சாதாபம் சிறிதும் இன்றியும் நேச நாடுகள் அச்சு நாடுகளைக் கண்டிப்பாகத் தாக்கத் தான் போகின்றன. நம் நேச நாட்டுப் படைகள் பெர்லினுக்கும் ரோமாபுரிக்கும் டோக்கியோவுக்கும் போக, விரைவில் வழி பிறக்கும்."**

யுத்த நிலைமையைக் குறித்து அவர் மேலும் கூறியதாவது :—

வெற்றியிலும் தோல்வியிலும் அமெரிக்கப் படைகள் மிகச் சிறந்த முறையில் தம் கடமைகளை நிறைவேற்றி யிருக்கின்றன. கீழக் கோடி யுத்தத்தில் இச் சிறப்புக்கள் துலங்குகின்றன. இப் படையினரை அமெரிக்கப் பொது மக்கள் வெகுவாகப் பாராட்டுகின்றனர். 1942-ம் வருஷத்திய யுத்தத்திலேயே மிகவும் முக்கியமானது, நீண்ட ரஷ்யப் போர் முனை தான். முதலாவது **ஸ்டாலின்கிராடின் சிறந்த தற்காப்பு.** இரண்டாவது, சென்ற நவம்பர் மாதம் முதல், இடைவிடாது ஜெர்மானியர்களை ரஷ்யர்கள் தாக்கி பலவிடங் களிலும் விரட்டி யடிக்கின்றனர். நிற்க, **கீழக் கோடியில்** சென்ற வருஷம் ஜப்பானியர்கள் பலவிடங்களிலும் அடுத்தடுத்து வெற்றி பெற்றனர். என்றாலும் பசிபிக் சமுத்திரத்தின் மத்திய பாகத்திலும் தென் பாகத் திலும் இந்து மகா சமுத்திரத்திலும் அவர்கள் கை மேலும் ஓங்காதபடி தடுக்கப்பட்டு விட்டது. **மத்திய கிழக்கில்** எகிப்து வழியாகவும் லிபியா வழியாகவும் பிரிட்டிஷ் படைகள் எதிரிகளைத் தாக்கின. பிரிட்டிஷாரும் அமெ ரிக்கர்களும் வடாப்பிரிக்காவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். இவை மட்டு மன்றி, மேலும் முக்கியமான சம் பவங்கள் என்ன வென்றால், போக்கு வரவுப் பாதைகளில் நடைபெற்ற கடுமையான யுத்தங்கள் தான்.

வெற்றி கிடைத்தால் 1942-ம் வருஷத்தில் கிடைக்க வேண்டும் ; அல்லது எல்லாவற்றையும் தாம் இழந்து விட நேரும் என்று, அச்சு நாட் டாருக்கு நன்றாகத் தெரியும். 1942-ம் வரு ஷம் கடந்தும் கூட, அவர்கள் வெற்றி பெற முடிய வில்லை.

சென்ற வருஷத்தில் நமக்குக் கிடைத்த மகத்தான வெற்றி மிட்வே தீவுகளில் நடந்த கப்பல் யுத்தத்தி லும் விமான யுத்தத்திலும் தான். இது மிகவும் முக்கியமான இடம். வெகு தூரப் பிரயாணங்களுக்கு இது மத்திபமான இடமாய் அமைந்திருக்கிறது. நாம் முன்னேறிப் போய் தாக்குவதற்கு இது எற்ற தோர் தளமாக அமைந்திருக்கிறது. சாலமன் தீவு கள் நியூ கினியா முதலியவற்றில் கடுமையான போர் நடைபெற்றாலுங் கூட, அவை பெரும்பாலும் தற் காப்புக் காகத்தான் பயன் படும். நிற்க, நம் கப் பல்களும் நீர் மூழ்கிகளும் ஜப்பான் கப்பல்களை வெகு வாக நஷ்டப் படுத்தி யிருக்கின்றன. இந் நஷ்டத் தை விரைவில் ஈடு செய்ய ஜப்பானால் முடியாது. ஜப்பானியரின் கப்பல் பலம் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு வருகிறது ; ஆனால், நம் பலமோ நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டு வருகிறது. நாம் ஜப்பா னைத் தாக்கும் போது, நமக்குப் பக்க பலமாக, நம் போன்ற நோக்கமுடைய பல நாட்டுப் படைகள் இருக் கின்றார்கள். நாம் பர்மா ரோடு வழியாக எவ்வளவு தளவாடங்களை அனுப்பினோமோ அவ்வளவு தளவா டங்களை இன்றும் விமானங்கள் மூலம் அனுப்பு கிறோம்.

நாம் ஜப்பானைத் தாக்கி வெடி குண்டுகளை எறியும் போது தான், அவர்கள் நம் சக்தியை உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். இவர்களை வெல்லும் பொருட்டு, குறுக்கிடக் கூடிய எல்லாத் தடைகளையும் வென்று கொண்டு, சீனாவிற்கு எராளமான யுத்தத் தளவா டங்களைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். இந்த யுத்தத்திற்குப் பிறகு சீனர்களுக்கு பந்தோபஸ்து, முன்னேற்றம், கௌரவம் ஆகியவை எற்படும். நிற்க, ரஷ்யப் போர் முனையி லிருந்து ஜெர்மன் படைகளை மற்ற போர் முனைகளுக்குப் பிரித்து விட வேண்டிய வேலைகளைச் செய்தோம்.

நன்றாக ஆலோசனை செய்து திட்ட மிட்ட பிறகு, நூற்றுக் கணக்கான கப்பல்களை வடாப்பிரிக்காவிற்கு அனுப்பி னோம். அது போலவே பிரிட் டிஷ் அரசாங்கமும் அனுப்பியது. இவை எல்லாம் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு சேத மதிக மில்லா மல் போய்ச் சேர்ந்து விட்டன.

அச்சு நாடுகளின் அடி வயிற்றை தாக்கியது.

இது யுத்தத்தின் போக்கையே வெகுவாக மாற்றி விட்டது. சர்ச்சில் குறிப்பிட்டது போல, இது எதிரி களின் அடி வயிற்றைத் தாக்கியது. மேற்காப்பிரிக் காவிலும், தென் அட்லான்டிக் கடலிலும் அச்சு நாட்டார் தலை தூக்க முடியாத தோர் நிலைமையை உண்டாக்கி விட்டது.

இன்று பிறநாடுகளில் போராடும் நம் படையினர் 15 லட்சம் பேர்கள். நிற்க, நம் வியாபாரக் கப்பல் களும், இவர்களுக்கும் மற்ற நேச நாட்டினருக்கும் சப்ளைகள் கொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. நம் விமான பலம் எவ்வளவு பெருகிக் கொண்டு வருகிற தென்று நம்மவர்கள் உணர வில்லை ; ஆனால், நம் எதிரிகள் நன்றாகத் தெரிந்து கொண் டிருக்கிறார்கள். நம்மோடு ஒத்திருந்து போராடும் நாடுகளின் தலைவர்களான சர்ச்சில், ஸ்டாலின், ஜெனரல சீமோ ஷியாங்-கெய்-ஷேக் அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

இன்று, நேச நாடுகளுக்குள் மிகச் சிறந்த ஒற்று மையும், கூட்டுறவும் அமைந்திருக்கிறது. எப்போது எங்கே அச்சு நாடுகளை நேச நாடுகள் தாக்கப் போகின்றன என்று நான் இப்போது சொல்ல முடி யாது. ஒரே சமயத்தில் பல விடங்களைத் தாக்கு வோமா என்றும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். நாமும், பிரிட்டிஷாரும், ரஷ்யர்களும் கொஞ்சங் கூட இரக்கப்படாமல் நாள் தோறும் விமானப் படைகளைக் கொண்டு டன் கணக் காக பெரிய வெடி குண்டுகளை எதிரிகளின் யுத்தத் தொழிற்சாலைகள் மீதும், போக்கு வரவுச் சாதனங் களின் மீதும், துறைமுகங்களின் மீதும் எறிவோம். தாம் நினைத்தது தவறு என்று ஹிட்லரும், முஸோ லினியும் அப்போது தான் உணருவார்கள்.

ஒரு நாடு போரில் வெற்றி பெற வேண்டுமானல், அது ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதிசயிக்கத் தக்கபடி நாம் எக்காரியத்தை யும் செய்தால் மட்டுந் தான் நம்மவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்படும். 1942-ம் வருஷம் நாம் எந்த அளவிற்கு உற்பத்திகள் செய்தோம்? அந்த வருஷ ஆரம்பத்திலே நாம் இது பற்றி திட்ட மிட்டபோது, எதிரிகளைப் பயமுறுத்தும் நோக்கத்தோடு தான் அப்படித் திட்ட மிட்டோ மென்று சிலர் நினைத்திருக்கக் கூடும். ஆனல், அத்திட்டப்படியே. நிறைவேற்ற வேண்டு மென்னும் நோக்கத்தோடு தான், அதை வகுத்தோம். அநேக துறைகளில் நாம் திட்ட மிட்டதை விட வெகு அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறேம். அந்த வருஷம் 48,000 இராணுவ விமானங்கள் செய்தோம். ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகிய மூன்று அச்சு நாடுகளும் சேர்ந்து உற்பத்தி செய்ததை விட, இது தான் அதிகம். சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் மட்டும் 5,500 இராணுவ விமானங்களைச் செய்தோம். இந்த விமான உற்பத்தி மேலும் பெருகிக் கொண்டு போகிறது. அன்றியும், அந்த வருஷம் 6,70,000 மிஷின் பீரங்கிகள் செய்தோம். 1941-ம் வருஷம் உற்பத்தியை விட, இது 6 மடங்குக்கும் அதிகம். முதல் மகா யுத்தத்தில் நாம் கலந்து கொண்டிருந்த $1\frac{1}{2}$ வருஷ காலத்தில் தயாரானதை விட, இது 3 பங்குக்கும் அதிகம். மேலும் 21,000 டாங்கி எதிர்ப்பு பீரங்கிகள் செய்தோம். இதுவும், அதற்கு முந்திய வருஷத்து உற்பத்தியை விட 6 மடங்குக்கு அதிகம். இது வன்றி 125 கோடி துப்பாக்கிகளும் தோட்டாக்களும் செய்தோம். 1941-ம் வருஷம் செய்ததை விட, இது 5 மடங்குக்கு அதிகம். முதல் மகா யுத்தத்தின் போது செய்ததை விட இது 3 மடங்கு அதிகம். 18 கோடி 10 லட்சம் பீரங்கி குண்டுகள் செய்தோம். 1941-ம் வருஷ உற்பத்தியை விட இது 12 மடங்குக்கு அதிகம். முதல் மகா யுத்த கால உற்பத்தியை விட, இது 10 பங்குக்கும் அதிகம்.

அதிசயிக்கத் தக்க உற்பத்தி.

'உளுத்துப்போன கையாலாகாத ஜன நாயக நாடு' என்று அமெரிக்காவைக் கேவலமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த ஹிட்லரும், டோஜோவும், தம் நாட்டு மக்களுக்கு இப்போது என்ன சமாதானம் சொல்லப் போகிறார்கள்?

நம் 20 லட்சம் பேர்களைக் கொண்ட படை இப்போது 70 லட்சமாகப் பெருகி விட்டது. இவர்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் ஏராளமாகத் தேவை. நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் இந்த வருஷம் பயிரிட்டு விளைவித்ததைப் போல, இது வரை செய்ததே கிடையாது. இதன் பொருட்டு அரசாங்கம் சில கட்டு திட்டங்களை சட்ட மூலமாக விதிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. உள்ள உணவுப் பொருள்களை **ஏழை பணக்காரன் என்ற வேற்றுமை யின்றி எல்லோருக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைச் செலவுகளில் ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்படாதபடி நிலைத்திருக்கச் செய்ய வேண்டு மென்று உறுதி கொண்டிருக்கிறேம்.** இது சம்பந்தமாகச் சில தவறுகள் நேர்ந்திருக்கக் கூடும். பெருங் காரியங்களைச் சாதிக்கும் முயற்சியில் சிறு தவறுகள் உண்டாவது இயற்கை தான். இத்தவறுகளும் நம் அனுபவங்களும் நமக்கு ஏற்ற படிப்பினைகளாகும். இத்தவறுகளைக் காரணமாகக் கொண்டு தேசத் துரோகிகள் நம் மீது குறை கூறுதிருக்கத் தக்கபடி, அவற்றை சீர்திருத்துவோம். யுத்தத்தில் நாம் வெற்றி பெறு முன் பலவிதக் கஷ்டங்களுக்கு நாம் ஆளாக நேரும். நாட்டுப் பற்றை விட, வயிற்றுப் பாடு தான் பெரிது என்று நினைக்கக் கூடிய அமெரிக்கர்கள், நல்ல வேளையாக மிகக் கொஞ்சம் பேர்கள் தான் இருக்கின்றார்கள்.

ஒரு யுத்தத்தில், அதன் பயன் தான் முக்கியம். இதில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் இருக்கிறது. நாம் யுத்தத்தில் இறங்கி ஒரு வருஷந் தான் ஆகிறது. இதற்குள்ளாக அமெரிக்க மக்கள் ஆண், பெண், அடங்கலும் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். நமக்குத் துணைவர்களாக நல்ல வீரர்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்க உற்பத்தியாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களான ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் நம் நன்றி உரியது.

நல்ல முறையில் நிரந்தரமான சமாதானம் ஏற்பட வேண்டு மென்று தான் நாமும் நேச நாடுகளும் ஆசைப்படுகிறேம். முதல் மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு, இந்த மகா யுத்தம் ஆரம்பமாகும் வரை நாம் நிரந்தரமான சமாதானத் தோடு வாழ்ந்து வந்தோமென்று சொல்லுவதற் கில்லை.

> **"யுத்தம் முடிந்த பிறகு (1) நிரந்தரமான சமாதானம் ஏற்படவேண்டும், (2) நாட்டிலுள்ள ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பிழைப்பிற்கு வழி ஏற்பட வேண்டும்.**

பேச்சுச் சுதந்தரமும், மதச் சுதந்தரமும் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இன்றி யமையாதவை. இவை உலக மெங்கும் அமைய வேண்டும். மூன்ருவதாக, நாம் விரும்புவது முடைப்படாத வாழ்க்கை. இவற்றை அமைத்துக் கொடுப்பதில் பலவகைக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பிறந்தது முதல் சாகும் வரை பொருளாதாரக் கஷ்டம் உண்டாகாத முறையில் வாழ்க்கை முறை யமைய வேண்டு மென்று இளைஞர்கள் பொதுவாக விரும்புகிறார்கள். இந்த இலட்சியத்தை நாம் அடைய, முறைப்படி நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். முறைகளை வகுக்க வேண்டும். **தீமையைப் போக்கும் பொருட்டாக மட்டும் நாம் போராட வில்லை; நன்மையை நாடியுந் தான். பழமையின் பெருமையை நாம் நிலை நிறுத்திக் கொள்ளுவதுடன், எதிர் காலத்தில் உயர் வடையவும் வேண்டும். உலகப் பொருளாதார நிலை சீர்பெற்ருல் மட்டுந் தான், அமெரிக்கப் பொருளாதார நிலையும் சீர்ப்படும். இராணுவத் துறையிலோ, பொருளாதாரத் துறையிலோ, மற்ற நாடுகளிலிருந்து, அமெரிக்காவைப் பிரித்து விட முடியாது. இந்த யுத்தத்தில் வெற்றிபெற வேண்டியது முதல் வேலை. அடுத்தது நிரந்தரமான சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். மூன்ருவதாக அச்சத்தை நாம் போக்க வேண்டும்.**

இன்னும் 10, 20, 50 வருஷங்களில் மற்றெரு யுத்தம் ஏற்படக் கூடும். அப்போது நாம் எப்படித் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி நாம் இப்போது ஆலோசித்து முடிவு செய்து கொள்ளுவது அவசியந் தான்.

> **யுத்தத்தின் அளவு பெருகுகிறது; கொடுமை பெருகுகிறது, அதனல் விளையக் கூடிய நாசமும் பெருகுகிறது. ஆகவே உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளும் கீழான நிலையை யடைகின்றன.**

யுத்தம் சரியானபடி முடிவடையாமல் சமாதானம் ஒன்று ஏற்படுவதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். அப்போது மற்றெரு யுத்தம் கட்டாயம் ஏற்படத் தான் செய்யும். ஆகவே, இன்று குழந்தைகளாயிருப்பவர்கள் அப்போது போராடும்படி நேரும். அக்காலத்தில் உலக மக்களின் நிலை எப்படி இருக்கும் என்று நினைக்கும்போதே என் உள்ளம் நடுங்குகிறது. இந்தக் கொடுமைகளுக்குத் தானும், தன் மக்களும் தன் பேரன் மார்களும் ஆளாகக் கூடாதென்று தான் ஒவ்வொரு அமெரிக்கனும் விரும்புவான். **இந்நாட்டு மக்களில் ஒரு சிலர், இந்த யுத்தத்தைச் சௌகரியமாக முடிவு கட்டி விடலா மென்றும், அமெரிக்கர்கள் மட்டும், பிடுங்கித் தின்னும் பேர்வழிகளுக்குத் தப்பித் தம்மை பாதுகாத்துக்** கொள்ளக் கூடுமென்றும் நினைக்கிறார்கள். **இவ்வளவு பாதுகாப்பான இடம் நமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். உலகிலுள்ள இந்தப் பிடுங்கித் தின்னும் பேர்வழிகளின் பல்லைப் பிடுங்க உங்களால் மட்டும் ஆகாது. அவர்கள் பெருகி, அதிக பலமடைகிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் நம் கழுத்தின் மேலேயே அவர்கள் வந்து உட்காரப் பார்ப்பார்கள்.**

> **அக்கிரமக்காரர்கள் கையில் ஆயுத பலம் அதிகப்பட்டால், ஒரே இரவில் பல நாடுகளுக்கு ஆபத்தை யுண்டாக்கி விடுவார்கள்.**

இந்த யுத்தம் முடிந்த பிறகு, ஜெர்மனியோ, இத்தாலியோ, ஜப்பானோ ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அல்லது வைத்துக் கொண்டிருக்கும்படி அனுமதிக்கப்பட்டால், உலகத்தைக் கைப் பற்ற வேண்டும் என்னும் பேராசைக்குத் தான் அவர்கள் மீண்டும் உள்ளாக நேரும்.

அவர்கள் நிராயுத பாணிகளாகவே இருக்க வேண்டும். உலக மக்களுக்கு இத்தனைக் கஷ்டங்களை உண்டாக்கிய அவர்களுடைய தத்துவத்தை அவர்கள் கைவிட வேண்டும். அதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதையும் விட்டு விட வேண்டும்.

முதல் மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு, நிரந்தரமான சமாதானம் உலகில் நிலவத் தக்க, சிறந்த லட்சியத்தை அடிப் படையாகக் கொண்டு, ஒரு திட்டம் வகுத்தோம். என்றாலும், அதை நாம் நிறைவேற்றக் கூட வில்லை. **இதிலிருந்து, மக்கள் இன்று உள்ள நிலைமையில், நல்லெண்ணத்தினால் மட்டும் சமாதானத்தை நிலை நாட்ட முடியாது என்று தெரிந்து கொண்டோம்.**

இன்று நேச நாடுகள் ஒன்று பட்டிருப்பது போல உலக சரித்திரத்திலேயே எந்த நாடும் ஒன்று பட்டிருந்தது கிடையாது. இதன் மூலம் இந் நாடுகளுக்குள் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் படி இந் நாடுகள் பிற நாட்டு அரசாங்கங்களின் மீது அக்கிரமமாகப் பிரவேசிக்க மாட்டார்கள்; அந் நாடுகளைக் கைப்பற்றவும் முயற்சிக்க மாட்டார்கள்.

மோசே விதித்த பத்து கற்பனைகளில் கடைசி கற்பனை "பிறன் பொருளை இச்சியாதிருப்பாயாக!" என்பது. இதை மீறும் எந்த நாட்டையும் தடுக்க வேண்டும்; மீண்டும், ஜெர்மனியும், ஜப்பானும், இத்தாலியும் ஆயுத பாணிகளாகாதபடி தடுக்கவும் வேண்டும். அப்போது தான் சமாதானம் நிலவும். இதற்கு நேச நாடுகள் ஒன்று பட்டிருக்க வேண்டியது அவசியம்.

எதிலும் குறை கூறுகிறவர்கள் உண்டு. அது போலவே சந்தேகப் பேர்வழிகளும் உண்டு. இப்படிப் பட்ட ஒற்றுமை ஏற்படத்தான் வேண்டு மென்று கோருகிற அமெரிக்கர்களும், உலகில் சுயேச்சை நிலவ வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களும், இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய கோரிக்கை தான் ஈடேறும் (கரகோஷம்).

உலக மக்களையே இழிவு படுத்தும் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது தான் அச்சு நாடுகளின் தத்துவம்.

சதா குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய வார்த்தைகளைப் பொருட்படுத்தி நம் எதிர் காலத் திட்டத்தை வகுப்பதாக விருந்தால், எதிரிகளின் கொள்கைக்கு நாமும் அடிமைகளாகத் தான் ஆவோம். அப்போது வெற்றிக்குப் பதிலாகத் தோல்வி தான் அடைவோம். மனித இனத்தின் மீது நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கும், இல்லாதவர்களுக்குந் தான் இப் போராட்டம் நடை பெறுகிறது. பொது மக்களை நம்புவதா, அல்லது கொடுங் கோலர்களையும் எதேச்சாதிகாரிகளையும் நம்புவதா என்பது மிகப் பழங் காலத்திய பிரசினை. மக்கள் மீது நம்பிக்கை யில்லாமல், அவர்கள் முற்போக்கைத் தடுத்து கொடுமைகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் அவர்களை ஆளாக்குகிறவர்களும் உண்டு.

உலகிலுள்ள எதேச்சையா யுள்ள மக்கள் எல்லோரும், தம் முழு பலத்தையும் திரட்டிக் கொண்டு, இப்போது முன்னேறிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைத் தடை செய்ய யாராலும் ஆகாது.

இனி உலகில் மக்கள் எல்லோரும் சமாதானத் தோடும் பாதுகாப் போடும் வாழத் தக்க நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டு மென்று அவர்கள் முனைந்திருக்கிறார்கள். இந்த யுத்தம் எப்போது முடியு மென்று நான் சொல்ல முடியாது.

என்றாலும், இந்த 1943-ம் வருஷத்திற்குள் பெர்லினுக்கும் ரோமாபுரிக்கும் டோக்கியோவுக்கும் நாம் போய்க் கைப் பற்றத் தக்க நிலைமை உண்டாகும் என்று நம்புகிறேன். (கரகோஷம்).

இந்தக் கடமைமையைச் செய்து முடிக்க, நம் நாடு நல்ல நிலையில் இருக்கிற தென்று நமக்குத் தெரியும்.

நம் நாட்டு மக்களின் உள்ளம் நிறைந் திருக்கிறது; ஊக்கம் சிறந் திருக்கிறது; நம்பிக்கை நிலைத்திருக்கிறது.

சாப்பர்கள் மைனர்கள் தொழில் உயர்வு

பீரங்கிகளின் முழக்கம் அவர்கள் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க வில்லை. அவர்கள் எங்கே போனாலும் மிஷின் பீரங்கிகள் வெடிக்கும் சத்தந் தான். அவர்கள் மரணத்தைப் பொருள் படுத்தாமல் தான், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தாக்குவதனால் பிறக்கும் வீர உணர்ச்சியும், போராட்டத்தினால் கிடைக்கும் பெருமைகளும் இந்திய சாப்பர்களுக்கும் மைனர்களுக்கும் கிடையாது. ஆனால் அவர்களுடைய வீரம், பிறர் உணர்ந்து கொள்ள முடியாதது; அளவினும் குறையாதது; யுத்தங்களில் வெற்றி பெறப் பெரிதும் உதவுவது.

சாப்பர்களும் மைனர்களும் வேலை செய்யா விட்டால், எட்டாம் படை முன்னேறிய வழிகளி லெல்லாம் அதற்கு நாசந் தான் நேர்ந்திருக்கும்.

ஜெர்மன் படைகள் பின் வாங்கி யோடும் போது, மணலில் எதை எதைப் புதைத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் என்று தேடிக் கண்டு பிடித்து அகற்ற வேண்டிய கடமை இவர்களுடையது.

சில சமயங்களில் பெரிய சுரங்க வெடிகளைப் புதைத் திருப்பார்கள். இவற்றைப் பெயர்த்தெடுக்க வேண்டும். அப்போது தான், எதிரிகளை விரட்டிக் கொண்டு போகும் நம் படைகள், முன்னேறிப் போகக் கூடும்.

சில சமயங்களில் மிக நுட்பமான முறையில் எதிரிகள் தடைகளைப் போட்டு விட்டுப் போகிறார்கள். ஜெர்மன் எஃகுக் குல்லாய்களைப் போலுள்ள வஸ்துக்களை அங்கங்கே போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை தொட்டால், வெடித்து விடுகின்றன. இவற்றிற்கு 'பூபி வெடி' என்று பெயர்.

எதிரிகளுடைய இப்படிப் பட்ட கடுமையான தடைகளை எல்லாம் நீக்க வேண்டியது, சாப்பர்கள் மைனர்களுடைய கடமை. இதில் எந்த அளவிற்கு அவர்கள் கெட்டிக்காரர்களோ, அந்த அளவிற்கு அவர்கள் உயிருக்கு ஆபத்துண்டு.

இவர்கள் தான், போர்க் களத்தில் முன்னணியில் தலை மறைவில் வேலை செய்கிறவர்கள்.

சென்ற வருஷம் அட்டகாசம்: இந்த வருஷம் புலம்பல்.

அச்சு நாட்டாரின் அலங்கோலம்

"கீழே விழுந்தாலும் மீசையில் மண் படவில்லை"

அரசியல் நிலைமை பற்றி இத்தாலிய ரேடியோ மூலம் சென்ற 1943-ம் ஜனவரி 9௳ மேரியே அபல்லியஸ் என்பவர் கூறியதாவது :—

போர்முனையின் பல பகுதிகளிலும், அச்சு நாட்டுப் படைகளை ரஷ்யர்கள் பிளந்து கொண்டு முன்னேறு கிறார்கள். பல ஸ்தானங்களையும் கைப்பற்றி வசப் படுத்திக் கொண்டார்கள். சில முக்கியமான இடங் களைக் கூட வசப்படுத்திக் கொண்டார்கள். ரஷ்யப் படையினர் நன்றாகப் போராடி யிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தலைவர்களும் கெட்டிக்காரர்கள். இந்த வருஷம் அச்சு நாடுகளுக்கு மிகவும் கஷ்ட மான காலந் தான். ஆனாலும், எவ்வளவு கஷ்டங் கள் நேர்ந்தாலும், அத்தனைக்கும் தம்மைப் பாது காத்துக் கொள்ளத் தக்கபடி ஆயத்தங்கள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அச்சு நாட்டினரின் இப் போதைய நிலைமையையும் அச்சு நாட்டுத் தலைவர் கள் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு கூறிய வார்த்தை களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது மிகவும் உருசிகரமா யிருக்கும். சென்ற வருஷம் புது வருஷ தினத் தன்று தன் படைகளுக்கு விடுத்த செய்தியில் ஹிட் லர் குறிப்பிட்டதாவது :—

> "நம் மக்களுக்கும் நம்மோடு சேர்ந்துள்ள நாடுகளுக்கும் இந்த 1942-ம் வருஷம் முடிவான வெற்றி கிடைக்கும்படி அருள் புரியுமாறு கடவுளை பிரார்த்திப்போம்."

> "1941-ம் வருஷத்தில் ரஷ்யர்கள் தம் தலை எழுத்தை மாற்றிக் கொண்டு நம்மைத் தாக்க, செய்த முயற்சிகள் பலிக்காது."

சென்ற ஜனவரி மாதம் பெர்லின் ஸ்போர்ட்ஸ் பாலாஸ்டில் பேசிய போது, ஜெர்மன் காலாட் படை களின் அபாரமான செயல்களைப் பாராட்டி ஹிட்லர் கூறியதாவது :—

> "தற்காத்துக் கொள்ளும்படி நம்மைக் கட்டாயப் படுத்தியது ரஷ்யர்களல்ல ; ஆனால் கடுமையான குளிர் தான். இனித் தான் நமக்குப் பெருங் கஷ்டம். கிழக்கிலுள்ள இந்த எதிரிகள் இந்தக் குளிர் காலத்தைத் தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதில் அவர்கள் ஏமாந்து விடப் போகி றார்கள். பூமி இறுகி உறுதியாகக் கூடிய பருவம் வரும். அப்போது ஜெர்மனியர்கள் எதிரிகளைத் தாக்கி வெல்லுவோம். போர் முனையிலுள்ள நம் படையினர், ரஷ்யர்களை விடப் பல வகைகளிலும் தாம் மேலான வர்கள் என்னும் உணர்ச்சியோ டிருக்கிறார் கள். . . . . . . இந்த வருஷம் எப்படி முடியப் போகிறதென்று எனக்குத் தெரி யாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் எனக்குத் தெரியும். இந்த வருஷம் எதிரி எங்கே தலை காட்டினாலும் அங்கே அவர்கள் தலை யிலேயே அடிப்போம். இந்த வருஷம் கூட, அநேக வெற்றிகள் பெறுவோம். நமக்கு மிஞ்சிய படை பலமும் விமான பலமும் வேறெந்த நாட்டிற்கும் கிடையாது. நமக் குள்ளது ஒரே வழி தான். அது தான் யுத் தம். வெற்றிக்கு அது தான் வழி."

ஆனால், இந்த வருஷம் என்ன சொன்னார் ? பழைய டாம்பீகப் பேச்சையும் சவடால் வார்த்தை களையும் காணோம். தன் படைகளுக்கு அனுப்பிய செய்தியில் தனக்கு நேர்ந்த பெருங் கஷ்டங்களைக் குறித்துத் தான் குறிப்பிடுகிறார். அவர் கூறியதா வது :—

> "பல இரவுகள் மகா கவலையோடு கண் விழித் துக் கொண்டே படுத்துக் கொண்டிருந் தேன். அப்போது என் சிந்தனை எல்லாம் உங்களைப் பற்றி தான்."

வெற்றி தேடித் தருகிறேன் என்று சொல்ல இப்போது அவருக்கு வாயில்லை. தன் 'தீரம்' மிகுந்த வீரர்களுக்கு அவர் மேலும் கூறியதா வது :—

> "இந்தப் போராட்டம் எவ்வளவு கஷ்டமான தாக இருக்கிறது. இனியும் எவ்வளவு கஷ்டமானதாய் இருக்கும். எதிரிகளுக்கு எத்தனை முறை வெற்றிகள் கிடைத்தா லும். . . . . . முடிவில் வெற்றி ஜெர்மானி யர்களுக்குத் தான்.

என்றாலும் ஐரோப்பாவில் இரண்டாவது போர் முனை ஏற்படும் என்னும் பேரச்சம் அவர் வார்த்தை களில் ஒலிக்கிறது. மேலும் அவர் கூறியதாவது :—

> "நார்வேயிலிருந்து ஸ்பெய்ன் எல்லை வரையி லும் எதிரி தாக்குதலை ஜெர்மன் படைகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன."

சென்ற வருஷம், உலகத்திலுள்ள விமானப் படை களில் ஜெர்மன் படையே மிகச் சிறந்தது என்று பீத்தினார். இந்த வருஷம் அந்தச் சுரம் இறங்கி விட்டது. இந்த வருஷம் "தன்னாலானதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது" என்று மிகுந்த அடக்கத் தோடு கூறுகிறார். தன் மிகச் சிறந்த படை தேய்ந்து போய், நேர் முகமாகத் தனக்குட் பட்டுள்ள ஆயுதந் தாங்கிய இரகசியப் படை தான் என்றும், இது தான் எதிர் காலத்தில் நேரப் போகிற கடுமையான போராட் டத்திற்கு அச்சாணி போன்ற தென்றும், அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஹிட்லர் பிரசங்கத்தின் கடைசிப் பாகத்தில், ஒரு போது மில்லாத அச்சமும் அடக்கமும் காணப்படு கின்றன. அவர் மேலும் கூறியதாவது :—

> "1943-ம் வருஷம் மிகவும் கடினமானதா யிருக்கலாம். ஆனால் முந்திய வருஷங்களைப் போல் அவ்வளவு கடினமா யிராது. 1941-42-ம் வருஷத்திய குளிர் காலத்தைக் கடக்கும் சக்தியை நமக்குக் கொடுத்த கடவுள், இந்த வருஷமும் அடுத்த வருஷமும் கூட குளிர் காலத்தைக் கடக்க அருள் புரிவார்."

* * * *

கோயரிங் புலம்பல்.

ஹிட்லருக்கு வலது கை போன்றவர் கோயரிங். ஜெர்மனியின் பலத்தைப் பற்றி சென்ற வருஷம் இவர் பிரமாத மாகப் பீத்தினார். சென்ற அக் டோபர் மாதத்தில் அவர் கூறிய தாவது :—

> "சென்ற வருஷத்திய குளிர் காலத்தோடு இந்த வருஷத்திய குளிர் காலத்தை ஒப்பிட முடியாது. இந்த வருஷம் நாம் ஆயத்தமா யிருக்கிறோம். ரஷ்யாவில் குளிர் காலம் எப்படி யிருக்கு மென்று தெரிந்து கொண் டிருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது அதை நாம் இலகுவில் சகித் துக் கொள்ளுவோம். சென்ற வருஷம் குளிர் காலத்தில் எதிரிகளை நாம் இடைவிடாது தாக்கிய தன் பலனாக, நாம் அளவிட்டுச் சொல்ல முடி யாதபடி அவர்கள் கஷ்டப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்திலாவது ரஷ்யர்கள் கெட்டிக்காரத் தனத்தினால் வெற்றி பெற்ற துண்டா ? மத்திய மான இடத்தில் ரஷ்யர்களை நாம் வென்று விட்டோம். இந்த இடத்தை நிர்ணயித்தது நாம்

தானே யொழிய ரஷ்யர்களல்ல. எப்போதும் இப்படியே தான் நடந்து வருகிறது"—

என்று முழுப் பொய் கூறி தன் பிரசங்கத்தை முடித்தார்.

இந்த வருஷப் புது வருஷச் செய்தியில் சில நாட்களுக்கு முன்பு அவர் கூறியதாவது :—

"நம் கடைசி மூச்சு உள்ள வரை, ஜெர்மனியின் பொருட்டு போராடுவோ மென்று இறந்து போன நம் வீரர்களின் ஆவியின் பேரில் நாங்கள் சத்தியம் செய்கிறோம்."

சென்ற வருஷம் கஷ்டமான காலத்தில், தன் தோழர்கள் செய்த எல்லா வற்றின் பொருட்டும் அவர்களுக்கு நன்றி கூறினர். அவர் எதிர் பார்த்த படி ஒன்றேனும் நடை பெற வில்லை. "எதிர் காலத்தில் என்ன நேரு மென்றும் சொல்ல முடியாது" என்று கூறிப் புலம்புகிறார். இருந்தாலும், **மறு வார்த்தை பேசாது ஹிட்லர் கட்டளைப் படி நடக்க வேண்டுமாம், "கஷ்டங்களும், சகிப்புத் தன்மையும், ஒழுக்கமு மில்லாமல் எந்தப் போரிலும் வெற்றி பெற முடியாது"** என்று கூறுகிறார்.

* * * *

இனி, ஹிட்லருடைய பிரசார மந்திரியான டாக்டர் கோபல்ஸ் என்ன சொன்னா ரென்று கவனிப்போம். சென்ற 1941-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் அவர் தன் 'டா ரேஷ்' என்னும் வாரப் பத்திரிகையிலும் ரேடியோ பிரசங்கங்களிலும் பொது ஜனங்களின் வாழ்க்கை மிகவும் கடினமாகிக் கொண்டு வருகிற தென்று குறிப்பிட்டார். போர் முனைக்குப் போகும் தபால்கள் ஏராளமா யிருந்தன வென்றும், ஆகவே, போர் முனைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய சாமான்களின் எண்ணிக்கைக் குறைக்கப்பட வேண்டு மென்றும் கூறினர்.

1942-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 18-ம் தேதி

"இப்போதுள்ளது போல் நமக்குள்ள சாதகமான நிலமை ஒருபோதும் ஏற்பட்டதில்லை ; ஆகவே எதையும் பொருட் படுத்தாமல் போராடுவதற்கு இது போல ஏற்ற சமயம் ஒரு போதும் ஏற்பட்டதில்லை"

என்று கூறினர். மறு மாதம், போர்க் களத்தில் ஜெர்மானியர்களாகிய தாமே பராக்கிரம சாலிகள் என்று கூறினர். ஆனால், 1943-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியன்று தம் பலத்தில் அவர்கள் முன்பு கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும், வெற்றி நிச்சயமாகக் கிடைக்கு மென்று அவர்கள் கொண்டிருந்த உறுதியும், காணப்பட வில்லை.

முடிவில் வெற்றி பெற வேண்டு மானல், கஷ்டங்களை அனுபவிக்க மன உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

என்று அந்தப் பிரசார மந்திரி கூறுகிறார். இவருடைய போக்கிலிருந்து, ரஷ்யர்களின் தாக்குதலினல் பெரிதும் கலவரமடைந்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. ஒரு ஜெர்மன் ரேடியோ மூலம் டாக்டர் கோபல்சும் அவருடைய ஆட்களும் "மத்திய டான் பகுதியில் மட்டுந் தான் எதிரிகள் நம் படையைப் பிளந்துக் கொண்டு போய் விட்டனர்" என்று கூறினர். தம் தாக்கும் சக்தியை சோவியத் படைகள் இழந்து விட வில்லை என்றும் ஒப்புக் கொண்டனர். "**ரோமல் தயங்கிய போது, அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும், திரட்டக் கூடிய கப்பல்களை யெல்லாம் திரட்டி, நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றி, ஏராளமான யுத்தத் தளவாடங்களைக் கொண்டு போய் ஆப்பிரிக்கப் பாலைவனங்களில் இறக்கிக் கொண்டு, ரோமலை நொறுக்குகிறார்கள்**" என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது.

ஜெர்மன் போக்கு வரவுகள் ஒரு வருஷத்திற்கு முந்தி அமைந்திருந்த பெருமையினல், ஹிட்லரும் கோபல்சும் அப்போது தலை கொழுத்துப் போயிருந்தார்கள். அது, யாராலும் அமைக்க முடியாத தோர் அதிசய மென்று நினைத்தார்கள். இப்போது கோபல்ஸ் சொல்லுவ தென்ன ?

"ஏராளமான படைகளைக் கொண்டு ஜெர்மானியர்கள் இப்போது தாக்குவ தில்லை. ஏனென்றால் படைகளுக்கும் தளவாடங்களுக்கும் சேதம் ஏற்படுகிறது. ரஷ்யர்கள், தாம் பல சாலிகள் என்பதற்காக நம்மைத் தாக்க வில்லை ; தாம் பலவீனர்கள் என்பதனல் தான் தாக்குகிறார்கள். தாம் நாளுக்கு நாள் பலவீன மடைந்து வருவதையும், நாம் அதிக பலம் பெற்று வருவதையும் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நாம் தவறு செய்தால் தான், இந்த யுத்தத்தில் தோல்வி யடைவோம். இந்த யுத்தம் எந்த அளவிற்கு நீண்டு கொண்டு போகிறதோ அந்த அளவிற்கு நம் நாட்டின் சக்தி சேதமாகிறது.

அவர் புது வருஷத் தன்று தன் நாட்டவர்களுக்குக் கூறியதாவது :—"இந்த யுத்தம் மகா கடுமையானதாகவும் துன்பமான தாகவும் தான் இருக்கும்." "போராடுங்கள் ! உழையுங்கள்" என்பது தான் என் புது வருஷத்திய செய்தி.

* * * *

டோஜோவின் ஏமாற்றம்.

ஹிட்லரின் அவதாரமாக ஜப்பானில் முளைத்திருக்கிறவர் (டோஜோ) 1942, 1943-ம் வருஷங்களில் என்னென்ன சொன்னா ரென்று கவனிப்போம். இவர் ஜப்பானிய அரசாங்க சபையின் 79-வது கூட்டத்தில் பேசும் போது, தன் நம்பிக்கைகளையும் அச்சத்தையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னர். அவருடைய நம்பிக்கைகளெல்லாம் சிதறிப் போயின. அவர் கொண்ட அச்சங்க ளெல்லாம் பலித்தன. என்றாலும் டோஜோ தன் வெற்றிகளைக் குறித்து பிரமாதமாகப் பெருமை கொண்டார். தாம் வெற்றி கொண்ட நாடுகளையெல்லாம் திரட்டும்படி தன் படைத் தலைவர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டார். இதற்கு அவர் என்ன காரணம் கூறினர் தெரியுமா ? "உலகத்திலேயே தாமே மகா பணக்காரர்கள் என்று அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் பெருமை கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர்களை நாம் தாக்குவது கடினமாகத் தான் இருக்கும்," என்று கூறினர். தம் பாஸிஸ்ட் தோழர்களைப் பெருமை படுத்தி அவர் கூறியதாவது :—

"புது உலக அமைப்பை உண்டாக்க வேண்டி, நம் நேசர்களான ஜெர்மனியும் இத்தாலியும் படிப் படியாக வெற்றி யடைந்து வருவது பற்றி பெரிதும் மகிழ்ச்சி யடைகிறோம்." இந்தப் புது வருஷத் தினத் தன்று, சீனவும், மஞ்சூரியாவும், சையாமும் தம் நேச நாடுக ளென்றும், அங்குள்ளவர்களின் உதவியாலும், அங்குள்ள மூலப் பொருட்களின் உதவியாலும் தன் எதிரிகளை ஒரே மட்டாக தலைதூக்க முடியாமல் அடித்து விடலா மென்றும் குறிப்பிட்டார். சீனவும் தன் நேச நாடென்று டோஜோ கூறுவது உண்மையிலேயே ஆச்சரியமாகத் தான் இருக்கிறது ! சூங்கிங்கிலிருந்தும் கியாங்சியிலிருந்தும் ஜப்பானியர் விரட்டப் பட்டனர். ரூபேயில் அவர்களுக்குப் பலமான எதிர்ப்பு இருந்து வருகிறது. சையாம் மட்டுந் தான் அதன் நேச நாடாக ஒருக்கால் இருக்கலாம். பிலிப்பைன் தீவினரைப் பற்றியும் கிழக் கிந்தியத் தீவினரைப் பற்றியும் ஜப்பானியர்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. பாபுவாவி லிருந்து ஜப்பானியர் விரட்டப் பட்டனர். சையாமோ தன் கஷ்ட நிலையைக் குறித்து பாங்காக் ரேடியோ மூலம் சென்ற வருஷம் முழுதும் புலம்பிக் கொண்டிருந்தது. புது வருஷத் தன்று டோஜோ விடுத்த செய்தியைக் குறித்து மிகப் பொருத்தமான முறையில் கருத்துக்களை வெளி யிட்டது டிசம்பர் 26உ பாங்காக் ரேடியோ தான். அது வருமாறு :—

"என் அருமையான தாய் நாட்டுப் படைகளே ! நம் நாடு அழிவதை விட, நாம் அழிவதே மேல்." யுத்தம் நெடு நாட்கள் நடக்குமோ என்று டோஜோ எப்போதும் அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால், அவர் எந்தெந்த விஷயங்களில் அதிகமாகப் பயந்தாரோ அவை நடைபெற்றுவிட்டன. "**அச்சு நாட்டு வெற்றிகளை "ஆதாரமாகக் கொண்டு, நேர்மையற்ற முறையில் இலாபம் திரட்ட வேண்டு மென்று**

(8-ம் பக்கம் பார்க்க.)

பொங்கலோ பொங்கல்!

பீடை மாதம் கழிந்தது ; நல்ல மாசம் பிறந்தது என்று நாட்டார் அனைவரும் மகிழும் காலம் வந்து விட்டது. வியாதியும் வெட்கையும், மழையும், குளிரும், வரட்சியும், பசியும் ஒருவாறாகத் தீர்ந்து, உழுது பரம்படித்து, விதை விதைத்து, களை பிடுங்கி எருத் தெளித்து அருமையாக வளர்த்த பயிர்கள் தலை சாய்ந்து, அறுவடைக்குச் சித்தமாக இருக்கின்றன. அவை 'மார்க்கெட்'டிற்கு வந்து விட்டால், அப்பால் ஏழைகள் குறை சற்றே குறையலாம்.

மழை பெய்து ஓய்ந்ததன் பயனாக செடி கொடிகள் செழித்து நிற்கின்றன, கண்ட இடங்களில் எல்லாம் பசும் புல் தலை தூக்கி எழுகின்றன. அதி உத்சாகத்தோடு தட்டாரப் பூச்சிகளும், வண்ணாரப் பூச்சிகளும், தலைக்கு மேலே விர், விர் என்று வட்ட மிட்டுச் சுற்றி விளையாடுகின்றன. அவற்றைப் பிடிக்க கிராமச் சிறுவர்களும் ஓடியாடுகின்றனர். மாமரம் பூத்து விட்டது. அம் மரங்களிடையே குயில் தாவித் தாவி ஆனந்தமாகப் பாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு தம்புரா வாசிப்பது போல், வண்டுகள் 'ரொய்ய், ரொய்ய்' என்று ரீங்காரம் செய்த வண்ணமாக இருக்கின்றன.

அங்கு மிங்கும் கரும்புக் கழிகளை கட்டுக் கட்டாகத் தூக்கிக் கொண்டு செல்கிறார்கள் பலர். பீடை ஒழிந்தது பொங்கல் வந்தது, தரையும் குளிர்ந்தது மனமும் குளிர்ந்தது. நாடு செழிக்க வேணும், நாம் என்றும் குதித்துப் பாட வேணும் என்று கிராமப் பெண்கள் கும்பல் கும்பலாகக் கூடி கும்மி யடித்துப் பாடுகிறார்கள். வீடுகளில் அடைந்து கிடக்கும் ஒட்டடை ஒதுக்கப் படுகிறது. பழ செல்லாம் வீசி எறியப் படுகின்றன. வீட்டிலே சுண்ணாம்பு பூசப் படுகிறது. வாசலிலே பெரிய பெரிய கோலங்கள் போடப் படுகின்றன.

மழை அழித்த வீடுகளை மக்கள் சீர்ப்படுத்துகின்றனர். புத்தாடை வாங்கிக் கட்டிக் கொள்ளுகின்றனர். பழசு போச்சு, புதிசு ஆச்சு என்று பானை சட்டிகளை வாங்கிக் குவிக்கின்றனர். கையிலே காசு கல கலவென்று ஒலிக்கும் பொழுது, மனசிலும் கலகலப்பு இருப்பதற்குக் கேட்க வேண்டுமா? மக்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு பொங்க லிடுகிறார்கள். 'பால் பொங்கிற்றா?, பால் பொங்கிச்சா!' என்று ஒருவரை யொருவர் கேட்டுத் திருப்தி யடைகிறார்கள். தாம் பாடுபட்டதன் பலனை அனுபவிக்கும் போது யாருக்குத் தான் இன்பம் தோன்றாது? மாட்டுப் பொங்கல், ஜல்லிக் கட்டு எல்லாம் நடக்கிறது. அனைவரும் வேலைக் கவலைகள் ஏதுமின்றி, கூட்டம் போட்டு தமாஷிலே நேரத்தைக் கழிக்கிறார்கள்.

எல்லாம் சரிதான்! பொங்கல் வந்தது, குஷி பிறந்தது என்று எப்பொழுதும் சும்மா இருந்து விட முடிகிறதா? இது வருடா வருடம் வரும் சாதாரணப் பொங்கல். ஆனால் உலகோரே கொண்டாட வேண்டிய பொங்கல் என்று வருகிறதோ அன்று தான் அனைவருக்கும் உண்மையில் க்ஷேம காலம் என்று சொல்லுவோம். வேறு பாஷையில் சொல்லுவ தென்றால், அச்சு நாட்டாருக்குப் 'பொங்கல்' வைத்து விட வேண்டும் முதலிலே. அப்புறம் தான் உலகோர் ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் "(உங்கள் மனசிலே) பால் பொங்கிற்றா?' என்று கேட்கலாம். அது வரை நாம் கொண்டாடிப் பெறுவ தெல்லாம் அற்ப இன்பங்களாகவே இருக்கும்.

நாடு செழிக்க வேணும் ; நாம் கைகளைப் பிசையா திருக்க வேணும் ; சாமான்கள் தட்டின்றிக் கிடைக்க வேணும் ; அநியாய விலை மாற வேணும் ; அனைவரும் பசியாற உண்ண வேணும் என்றால் யுத்தம் நிற்க வேணும். அப்பொழுது தான், பெண்கள் மட்டுமின்றி, ஆண்களும் சேர்ந்து, '**தொலைந்தது பீடை, ஒழிந்தான் சனியன், எழுந்தது இன்பம்**' என்று கும்மி யடிக்கலாம். யுத்தம் நிற்க வேணுமென்றால், அச்சு நாட்டார் ஒரே யடியாக அடக்கப் பட வேணும். **அதற்குப் பொது ஜனங்கள் சகல தியாகங்களையும் செய்யச் சித்தமாக இருக்க வேணும்.** ராணுவத்தில் உள்ளவர்கள் மகா தியாகிகள். நமது நலனைக் காக்க நாடு, மனை, மக்கள் அனைத்தையும் விட்டு, உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களுக்குப் போய், இரவு, பகல், மழை, குளிர், பனி, வெயில், நித்திரை, சுகம் ஒன்றையும் லக்ஷியம் செய்யாது போராடி வருகிறார்கள். **இவ்வாறு நமக்காகப் பாடுபடுகிறவர்களுக்கு மேலும் மேலும் சகாயம் செய்ய வேண்டியது நமது கடமை யல்லவா?** அவர்களுக்கு அதிக உதவி யளிக்காது நட்டாற்றிலே கை விடுவது போல் நிறுத்தி விடுவதால், யாருக்கு நஷ்டம்? உங்கள் குழந்தைகளுக்கும், உங்களுக்கும், உங்கள் குடும்பத்திற்கும் தான் நஷ்டம். உங்கள் நீடித்த உதவி இல்லை யென்றால், வெற்றியும் சீக்கிரம் வரப் போவதில்லை. அது இழுத்துப் பறித்துக் கொண்டிருக்க இருக்க, இங்கே புதுப் புதுக் கஷ்டங்கள் தான் முளைத்துக் கொண்டிருக்கும். இது தேவலையா, இல்லா விட்டால் நீங்கள் மனப் பூர்வமாக உதவி யளித்து, 'சட்புட்' என்று வெற்றியைச் சம்பாதிக்க வழி செய்து விட்டு, நிம்மதியாக உங்கள் தொழிலை கவனித்துக் கொண்டு, வயிறு நிறைய உண்டு வருவது தேவலையா?

இந்த யோசனையை உங்களுக்கு விட்டுவிட்டு, நேச தேசத்தார் தாம் எடுத்த காரியத்திலேயே கண்ணாயிருக்கிறார்கள். 1942-ம் வருஷம் உண்மையிலேயே ஒரு பீடை பிடித்த வருஷம் தான். அது நல்லதனமாக ஒழிய வேண்டுமே என்று தான் நேச தேசத்தார் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். நல்ல காலமாக நமக்கு அதிகக் காயமின்றி அவ்வருடம் ஒழிந்தது. ஆகவே அது வரை, ஒரு பீடை தீர்ந்தது என்று இவ்வருடப் பொங்கலை உத்சாகமாக கொண்டாடலாம். ஆனால் இறுதி வெற்றி பெறும் வரை நாம் இந்த அற்ப சந்தோஷங்களோடு திருப்தி யடைந்து விட முடியுமா? அச்சு நாட்டார் ஆதியிலிருந்தே, பல வருஷங்களாகவே பெரிய யுத்தத்திற்கென்று தங்களைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை மறுபடியும் தலை தூக்க வொட்டாது அடிப்ப தென்பது லேசான காரியமில்லை தான். ஆனாலும் நேச தேசத்தாரின் பலம் பெருகி வரும் வேகத்தைப் பார்த்தால், ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் சொன்னது போல், 1944-ல் யுத்தம் முடிவடைந்து, எல்லோரும் மகிழும்படியான சந்தர்ப்பம் வாய்க்கு மென்றே தோன்றுகிறது.

அமெரிக்க சைனியத்திலே கூடிய சீக்கிரமே ஆறரைக் கோடிப் பேர்களிருக்கப் போகிறார்களாம். 'இந்த யுத்தத்தை பெர்லின், ரோம், டோக்கியோ, நகர வாசல்களுக்கே கொண்டு போகப் போகிறோம்' என்று ரூஸ்வெல்ட் அறிவித்து விட்டார். 'அச்சு நாட்டு நகரங்கள் மீது இடை விடாது குண்டுகளைப் பொழியப் போகிறோம். நாம் ஏண்டாப்பா இந்த உலகத்திலே, அதிலும் இந்த ஜெர்மனி, இத்தலி, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலே பிள்ளையாகப் பிறந்தோம் என்று அங்குள்ளவர்கள் எண்ணித் துடிப்பார்கள் அப்பொழுது' என்கிறார் இன்னொருவர். 'இந்த ஜப்பானியர்கள் கேவலம் குரங்கு ஜன்மங்கள் தான். குரங்குகளைப் பிடித்துக் கூட்டி லடைத்து வதைப்பது போல் தான் இவர்களையும் செய்ய வேணும். ஆபத்தில் சிக்கிய ஜப்பானியர்களைக் காக்கச் சென்றவர்களை இந்தக் குள்ளர்கள் கைகுண்டு வீசி மடியச் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கா ஈவிரக்கம் காட்டுவது? அடித்து நொறுக்க வேண்டாமா? என்று துடிக்கிறார் இன்னொருவர்.

ஜப்பானியர் தென் பஸிபிக் பிரதேசத்திலே பட்ட உதையையும் அடைந்த அவமானத்தையும், இழந்த இடங்களையும் சரிக்கட்ட பெரும்பாடு படுகிறார்களாம். பெரிய கப்பல் கூட்டங்கள் அங்கு தென்படுகின்றனவாம். திருட்டுத் தனமாகச் சில தீவுகளில் படைகளைக் கூட இறக்கி யிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஜப்பானியரை அங்கே சேர விடுவதால், ஆஸ்திரேலியாவிற்குள்ள ஆபத்து நீடித்திருப்பதாகவே விஷய மறிந்தவர்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். ஆனாலும், ஜப்பானியரை, அவர்கள் மனம் போன போக்கிலே காரியங்களைச் செய்ய விட்டு விட்டு, நம்மவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்க வில்லை. அமெரிக்க,

ஆஸ்திரேலிய விமானிகள் அல்லும் பகலும் அறுபது நாழிகையும் ஜப்பானியக் கப்பல்களை நொறுக்கிக் கொண்டே யிருக்கிருர்கள். ஜப்பான்காரனுக்கு ஏக நஷ்டம் தான். ஆனுலும் அவன் நஷ்டத்தைப் பொருட் படுத்த முடியுமா ?

இப்பொழு தெல்லாம் ஜப்பானியர் பாது காப்பு யுத்தத்தையே நடத்தி வருகிருர்கள். அதோடு, அவர்களுக்கு போக்கு வரத்துக் கஷ்டங்களும் முளைத்தெழுந்திருக்கின்றன. எந்தச் சமயத்திலும் அமெரிக்கர்களும், மற்ற நேச தேசத்தாரும் ஜப்பானையே தாக்க வரக் கூடும் என்பது ஜப்பானியருக்குப் பட ஆரம்பித்திருக்கிருப் போலிருக்கிறது. இல்லா விட்டால் அவர்கள் ஏன் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் மஞ்சூரியா, இந்தோ-சைன, பர்மா போன்ற நாடுகளுக்கு மாற்ற நினைத்திருக்கிருர்கள் ? நேச தேசத்தார் ஜப்பானைத் தாக்க ஆரம்பித்தால் சும்மா ஜப்பானியக் குழந்தைகளையும், பெண்களையும், கிழவர்களையுமா தாக்குவார்கள் ? பாவம் ! இந்த அநியாய வேலைகள் எல்லாம் அச்சு நாட்டாருக்கே அர்ப்பணம். நம்மவர்கள் தாக்கக் கூடியதெல்லாம், ஜப்பானிய தொழிற்சாலைகளும், போக்கு வரத்து சாதனங்களுந் தான். ஆகவே, ஜப்பானியர் முன்னெச்சரிக்கை யாகவே, தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் பிடிபட்ட நாடுகளுக்கு மாற்றப் போகிருர்கள் போலிருக்கிறது. ஜப்பானுக்கும், ஜப்பானிய மக்களுக்கும் சேதம் வந்து விட்டால், மக்களின் மனே திடமே குலைந்து விடுமல்லவா ? தந்திரகாரக் குள்ளனய்யா !

தவிர, இப்பொழுது ஜப்பானியர் பிடித்த இடங்களில் பல முக்யமான பொருள்கள் எல்லாம் கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றை யுத்த தளவாடங்களாகவும், வெடி குண்டுகளாகவும், விமானங்களாகவும் மாற்ற, தொழிற்சாலைகள் வேண்டாமா ? அவற்றை ஜப்பானுக்கு எடுத்துச் செல்வது என்றுல் கப்பல் வசதி இல்லை. ஆகவே, வீட்டுக்கே காபி ஹோட்டல் வருவது போல, தொழிற்சாலைகளே, விளை பொருள்கள் உள்ள இடத்திற்குத் தூக்கப் படுகின்றன. இதெல்லாம் வரப்போகும் நேச நாட்டு எதிர்ப்பின் தன்மையைக் காட்டவில்லையா ?

இந்த உதைப்பு ஜெர்மானியருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. துருக்கி எல்லையிலும், பெல்ஜியத்திலும் அவர்கள் பெரிய அரண்களைக் கட்டி வருகிருர்களாம். ருஷ்யாவிலே ஜெர்மானியர் படும் உதைக்கு அளவேயில்லை. எங்கு திரும்பினுலும் ருஷ்யர், எமன்கள் போல் தோன்றுகிருர்கள். காகஸஸ் பிரதேசத்திலே பிரமாண்டமானதோர் ஜெர்மன் படைக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனை நாலா புறங்களிலும் ருஷ்யர்கள் வளைத்து வருகிருர்கள்.

'கீழே விழுந்தாலும் மீசையிலே மண் ஒட்டவில்லை' என்ற கதையாக சரியான உதைப்படுகிறதையும் மறந்து, 'முன்னணியைக் குறுக்கி வருகிருேம்' என்று ஜெர்மன் பிரசார மந்திரி ஜெர்மானியருக்குக் கூறி வருகிருர். 'நம்ப முடியாத, எதிர்ப் பார்க்காத வேகத்தோடும், பலத்தோடும் ருஷ்யர்கள் தாக்குகிருர்கள். இத்தனை காலமாக நாம் எவ்வளவோ நஷ்டங்களை அவர்களுக்கு விளைத்திருக்கிருேம். ஆனுலும் எங்கிருந்து தான் அவர்களுக்கு இத்தனை பீரங்கிகளும், விமானங்களும், ஆள் பலமும் வருகிறதோ தெரியவில்லை. கடுமையாகத் தான் நடக்கிறது சண்டை !' என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறது நாஸி ரேடியோ.

ஆழந் தெரியாமல் தான் ருஷ்யாவிலே காலை விட்டு விட்டார் ஹிட்லர். இப்பொழுது பிரான்ஸி லிருந்து கூட ரிஸர்வ் படைகளை ருஷ்யாவிற்கு எடுத்து அனுப்பியிருக்கிருர் அவர். காகஸஸிற்கு வாசல் எனப்படும் ராஸ்டாவ் நகரத்திற்கு ஆபத்து ஆறு பக்கங்களிலிருந்து நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறதாம். ஜெர்மானியர் புதிது புதிதாகப் படைகளைக் கொணர்ந்து குவித்து, ருஷ்யர்களின் முன்னேற்ற வேகத்தைத் தடுக்கப் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கிருர்களாம். ராஸ்டாவைக் கைவிட்டு விட்டால், நாஸிகள் பாடு ரொம்பக் கஷ்டம் தான்.

இந்தக் கொள்ளையிலே, கருங்கடல் பிரதேசத்திலே ருஷ்யர்கள் முன்னேறித் தாக்கக் கூடும் என்ற பயம் அச்சு நாட்டாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது ; பட்டும் அவதி நன்ருக !

"வட ஆப்பிரிக்காவை சீக்கிரமே 'க்ளீன்' செய்து விட வேண்டும்" என்று நேச தேசத்தார் தீர்மானித்திருக்கிருர்கள். ட்யூனிஸியாவிலே அச்சு நாட்டாரது வால் ஆடிக் கொண்டு தானிருக்கிறது. அவர்களை விரட்டுவது கொஞ்சம் சிரமமாகத் தானிருக்கிறது. ஆனுலும் சுதந்திர தாகம் கொண்ட பிரஞ்சுப் படைகள் ஜீரோவின் தலைமையில் பிரமாதமான காரியங்களைச் செய்யக் காத்திருக்கின்றன. மத்ய தரைக் கடலிலே பிரிட்டிஷ் நீர் மூழ்கிகள் அச்சு நாட்டினருக்குப் போகும் உதவிகளைத் தடை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஜெர்மானியருக்கு ஏக நஷ்டம்.

கிரிக்கெட் விளையாட்டிலே, பந்தை எறியும் கட்சியார், அடிக்கடி ஆளை மாற்றிப் பந்தெறியச் செய்ய வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள் என்றுல், பந்தடிக்கும் எதிரிகளை லேசில் அசைக்க முடியவில்லை ; 'என்ன தந்திரம் செய்து பார்த்தும் பயனில்லை,' என்று தானே அர்த்தம் செய்து கொள்ளுகிருேம். அதே போல, வட ஆப்பிரிக்காவிலே, ஜெர்மானியருக்கு பல புதுப்புது சேனுபதிகள் அமர்த்தியனுப்பப் படுகிருர்கள் ; பழைய ஆசாமிகளுக்கு சீட்டுக் கிழிகிறது என்றுல், அங்கே நேச தேசப் படையினரின் தாக்குதல் அபாரமாக இருக்கிறது ; அவர்களை அச்சு நாட்டாரால் ஒன்றும் செய்ய முடிய வில்லை என்று அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாமா இல்லையா ?

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

டோஜோ கொண்ட எண்ணம் பலிக்க வில்லை. அரசாங்க சபையில் அவர் கடைசியாகப் பேசியபோது அவர் கூறியதாவது :—"இப்போது தான் உண்மையான யுத்தம் ஆரம்பமாகிறது. நேச நாட்டினர் (பிரிட்டன், அமெரிக்கா, சீன, இந்தியா முதலியவை) நம்மை வெடி குண்டுகளைக் கொண்டு தாக்குவார்கள். ஆகவே, விமானப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் கொஞ்சங் கூடத் தளர்ச்சி யின்றி நடை பெற வேண்டும்."

பல வருஷப் பிரசாரத்தினுலும் ஆயத்தத்தினுலும் அமைந்தது, ஜெர்மனியர் ஒழுக்கமும், ஜப்பானியர் ஒழுக்கமும். அது பழுதுபட்டதாக அறி குறிகள் தோன்றவில்லை. அவர்களுடைய யுத்தத் தளவாடங்களை நொறுக்கி நாசஞ் செய்தால் மட்டுந் தான் அவர்களுடைய ஒழுக்கம் குலையும். மிகச் சமீபத்தில் அச்சு நாட்டுத் தலைவர்கள் செய்த பிரசங்கங்கள் மனமுடைந்து பேசப்பட்டவை யல்ல. ஆனுல் அவர்களுடைய பேச்சின் போக்கி லிருந்து ஒரு உண்மை விளங்குகிறது. அதாவது இது வரை தாக்கிக் கொண்டிருந்த இந்த அக்கிரமக்காரர்கள், இப்போது தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள். குடால்கனுரி லிருந்து டூனிஸ் வரை இவர்கள் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள். **1943-ம் வருஷத்தில் அச்சு நாட்டார் கவலையில் மூழ்கி யிருக்கிருர்கள் ; நேச நாட்டார் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிருர்கள்.**

தன்னைக் கொல்ல லஞ்சம் கொடுப்பவர்கள்

ஜெர்மானியர்கள் கொலைக் கள நாடகம்

அறிவும் கலையும் அழிந்தது

நாஜிகளின் அக்கிரமங்களுக்கு மிகவும் உள்ளானது போலந்து தான். அதன் பிரதம மந்திரி சமீபத்தில் பேசியிருக்கிறார். தன் நாட்டு மக்களும் நாஜிகள் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி யிருக்கும் மற்ற நாட்டு மக்களும் எப்படிப்பட்ட உணர்ச்சியோ டிருக்கிறார்கள் என்று தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக் கூறினார். அக்கிரமஸ்தர்கள் மீது பொது மக்கள் வெறுப்பு உருப் பெற்று வருகிறது. இந்த வெறுப்பு, சரியான சமயத்தில் ஐரோப்பாவைத் தாக்கும். இந்தச் சமயத்தில் நேச நாடுகளும் கடைசி அடியாக அவர்கள் தலைமேல் அடிக்க சமயம் ஏற்படும். அப்போது ஹிட்லர் தோல்வி யடைவது உறுதி.

போலந்துக்கு நேர்ந்த கதி.

சென்ற 1939-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் ஜெர்மானியர்கள் போலந்தைக் கைப்பற்றினார்கள். அது முதல் போலந்து மக்கள் ஜெர்மானியர்களிடம் படும் அவதி, குறிப்பாக யூதர்கள் படும் அவதி சொல்லி முடியாது. உள்நாட்டுத் தலைவர்களை அகற்றி விட்டார்கள். அந் நாட்டைக் கைப்பற்றிய சில மாதங்களுக்குள் ஆயிரக் கணக்கானவர்களைத் தூக்கி லிட்டார்கள். பதினாயிரக் கணக்கானவர்களை நாடு கடத்தினார்கள். இந்தப் பகுதியில் மட்டுந் தான் இனி போலந்துக் காரர்கள் வாழ வேண்டு மென்று 1939-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 12௳ ஒரு சட்டத்தையும் பிறப்பித்தார்கள். பிறகு தொழிலாளர்களையும் இந்தப் பகுதிக்கு நாடு கடத்தினார்கள். கிராமங் கிராமமாகக் காலி செய்தனர். இவர்களை அப்புறப் படுத்துவதற்கு ஹிட்லரும் ஜெர்மன் இரகசியப் போலீசாரும் வந்தார்க ளென்றால் அங்கு நடந்த கொடுமைகளைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

போலந்து சர்வ கலாசாலைக் கட்டிடங்களையும் அங்கிருந்த பொருள்களையும் நாசம் செய்து பேராசிரியர்களை ஜெர்மனிக்குக் கைதிகளாக அனுப்பினார்கள். கலையை யழித்தார்கள். ஆராய்சி ஸ்தாபனங்களை யொழித்தார்கள். பொருளாதார வாழ்க்கையை நாசப் படுத்தினார்கள். தொழிலாளர்களை ஜெர்மனிக்குக் கொண்டு போய் யுத்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்தார்கள்.

போலந்தி லிருந்து, லண்டனிலுள்ள போலந்து அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கும் செய்திகளிலிருந்து போலந்தி லிருந்த யூதர்களை லட்சக் கணக்கில் ஜெர்மானியர்கள் கொன்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

1940-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 17௳ ஒரு சட்டம் பிறந்தது. இதன்படி வார்சா நகரை 3 பகுதிகளாகப் பிரித்தார்கள். இங்கே 480,000, யூதர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் மிகக் கேவலமான பகுதிக்கு ஒதுக்கினார்கள். மிகச் சிறந்த பகுதியைத் தமக்கென ஜெர்மானியர்கள் வைத்துக் கொண்டார்கள். மற்ற பகுதிகளில் போலந்துக் காரர்களை வசிக்கும்படி அனுமதித்தார்கள். யூதர்கள் வசித்த பகுதியைச் சுற்றி சுவர்கள் இருந்தன. அவற்றில் ஒரு சில வாயில்கள் மட்டுந் தான் இருந்தன. ஜூலை மாதம் 20-ம் தேதி அந்தப் பகுதியை ஜெர்மன் படைகள் சூழ்ந்து கொண்டு, உட்புகுந்து அறிஞர்களான யூதர்களை எல்லாம் பிடித்துக் கொன்று விட்டார்கள். மறு நாள் ஒரு பிரகடனத்தில் எல்லா யூதர்களும் கையெழுத்திட வேண்டு மென்று வற்புறுத்தப்பட்டனர். அதில் கீழ்க் கண்டவாறு எழுதப்பட்டிருந்தது :—

> "ஜெர்மன் அதிகாரிகள் உத்திரவுப்படி வார்சாவில் வசிக்கும் யூதர்கள் எல்லோரும் ஆணா யிருந்தாலும் பெண்ணா யிருந்தாலும் எந்த வயதினரா யிருந்தாலும், கீழ் நாடுகளுக்கு அனுப்பப் படுவார்கள்."

மறு நாள், ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி யூத கௌன்ஸிலின் தலைவர் ஜெர்மன் அதிகாரிகளை பேட்டி கண்டு வந்த பிறகு தற்கொலை செய்து கொண்டார். மறு நாளே 6,000 யூதர்களை நாடு கடத்த அவர் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார். அன்று 10,000 பேர்களை ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டு மென்று ஜெர்மன், அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தித்ததால் தான் அவர் தற்கொலை செய்து கொள்ள நேர்ந்தது. பிறகு நாள் தோறும் யூதர்களை நாடு கடத்தினார்கள். செப்டெம்பர் மாதம் முதல் தேதிக்குள் 2½ லட்சம் யூதர்களை நாடுகடத்தி விட்டனர். அக்டோபர் மாதம் நாடு கடத்தப்பட வேண்டிய 40,000 பேர்களுக்கு, செப்டெம்பர் மாதத்திலேயே 120,000 உணவுச் சீட்டுக்கள் அச்சாயிற்று!

நாடு கடத்தும் கொடுமை.

ஆயுதந் தாங்கிய ஜெர்மன் காவலர்கள், யூதர்கள் வசிக்கும் பகுதியைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் அப்பகுதிக்குள் புகுந்து சில வேட்டுகளைத் தம் துப்பாக்கியால் சுடுகிறார்கள். இந்த வேட்டுச் சத்தம் கேட்டதும் அங்குள்ள அனைவரும் வெளி வந்து விட வேண்டும். வெளி வராதவர்களையும் ஒளிந்து கொள்ளுகிறவர்களையும், நோயாளிகளையும் காலில்லாதவர்களையும் அங்கேயே சுடக் கொன்று விடுகின்றனர். வெளி வந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போகிறார்கள். அங்கே, வயதானவர்களையும் பிரயோசன மில்லாதவர்களையும் பிரித்து கல்லரைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் அங்கே கொன்று விடுகிறார்கள். மிஞ்சி யிருக்கிறவர்களை சாமான்கள் ஏற்றிப் போகும் ரயில் வண்டியில் ஏற்றுகிறார்கள். அதில் சுண்ணாம்பு பரத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 40 பேர்கள் மட்டும் ஏறக் கூடிய வண்டியில் 180 பேர்களை ஏற்றுகிறார்கள். அந்த வண்டிகளை நன்றாக அடைத்து முத்திரை வைத்து விடுகிறார்கள். இந்த ரயில் வண்டி ஒரு கொலைக் களத்திற்குப் போகிறது. 3 கொலைக் களங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றில் ஒரு பெரிய அகழி வெட்டி யிருக்கிறார்கள். இதற்குள் அங்கே கொண்டு போய் கொல்லப் படும் யூதர்களின் பிணங்களைப் போடுகிறார்கள். இந்த அகழியிலுள்ள ஒரு இயந்திரம் ஓய்வில்லாமல் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறதாம். இதிலிருந்து கிளம்பும் துர்நாற்றம் தாங்கமாட்டாமல் அந்தப் பக்கத்திலுள்ள கிராம வாசிகள் தம் ஊரை விட்டே ஓடிப் போகிறார்களாம். இந்த கொடுமைகளுக்குத் தாம் ஆளாவதை விட, **வார்சாவிலேயே தம்மைச் சுட்டுக் கொன்று விடும்படி கோரி தலா 100 ஸ்லோடிஸ் (ரூ. 62–8–0-க்குச் சமம்) லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள்.**

இது போலந்தி லிருந்து மட்டு மல்ல. பிரான்சு, ஹாலந்து, நார்வே, பால்கன் நாடுகள் முதலியவற்றி லிருந்து வண்டி வண்டியாக யூதர்களை ஏற்றிக் கிழக்கே கொண்டு போகிறார்கள். இந்த மகா கொடுமையைக் குறித்து நேச நாடுகள் சமீபத்தில் ஒரு கூட்டுப் பிரகடனம் வெளியிட்டிருக்கின்றன. அதை அயல் நாட்டு மந்திரி மிஸ்டர் ஆந்தனி ஈடன் காமன்ஸ் சபையில் சென்ற டிசம்பர் மாதம் 17-ம் தேதி வாசித்தார். "இந்தக் கொடியவர்கள் சரியானபடி தண்டிக்கப்பட" வேண்டு மென்றும், இதற்குத் தகுந்த முறைகளைக் கையாள வேண்டு மென்றும் நேச நாட்டார்கள் தீர்மானித்திருக்கின்றனர் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

பழி வாங்க வேண்டிய பருவம் வந்து விட்டது என்று ஜெனரல் சிகோர்ஸ்கி குறிப்பிட்டார். எப்படிப் பழி வாங்குவது என்று பிரிட்டிஷ் விமான உற்பத்தி மந்திரி சர் ஸ்டாபோர்ட் கிரிப்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஜெர்மனியும் இத்தாலியும் இனி இன்னும் கடுமையாக விமானங்களால் தாக்கப் படும். அவர் இழைத்த கொடுமைகளை விடப் பல மடங்கு அதிகக் கொடுமைகளை, நாம் அவர்களுக்குச் செய்வோம்.

படையினருக்கு ஆரம்பச் சம்பளம்

முன்பு படையில் சேருகிறவர்களுக்கு இருந்த ஆரம்பச் சம்பளத்தை விட, இப்போது அதிகச் சம்பளம். அதாவது மாதம் ரூ. 13 மூலச் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. 6 மாத காலம் நன்ருக வேலை செய்த பிறகு, திறமையைக் குறித்து மேலும் ரூ. 1 கொடுக்கப்படுகிறது. இது 12 மாதங்களுக்குப் பிறகு ரூ. 2-8-0 விகிதம் கொடுக்கப்படுகிறது. போர்க்களத்திற்குப் போகாதிருக்கிறவர்களுக்கு, சாப்பாட்டிற்காக மாதம் ரூ. 3-ம், வண்ணன், நாவிதன் செலவுகளுக்காக அணு 10-ம் மேலும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவையன்றி, மாதந் தோறும் சம்பளப் பிடித்த மென்று ரூ. 3-ம், யுத்தத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கைக்கு உதவும் பொருட்டு ரூ. 2-ம் ஒவ்வொருவர் கணக்கிலும் வரவு வைத்துக் கொண்டு வருகிருர்கள். ஆகவே போர் முனைக்குப் போகாதிருக்கும் ஒரு சிப்பாய், படையில் சேர்ந்தவுடனே ரூபாய் 26-10-0-ம், 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு ரூ. 27-10-0-ம், 1 வருஷத்திற்குப் பிறகு ரூ. 30-2-0-ம் பெறுகிருர்.

இந்தியாவில் போர் முனைக்குப் போகும் சிப்பாய்களுக்கு மேலான உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மாதந் தோறும் படி ரூ. 5 கிடைக்கிறது. ஆகவே, 12 மாத சேவகம் செய்த ஒரு சிப்பாய்க்கு ரூ. 31-8-0 கிடைக்கிறது. வெளி நாடுகளுக்குப் போகும் சிப்பாய்களுக்கு வெளி நாட்டு அலவன்ஸ் ரூ. 7 மேலும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே 1 வருஷ சேவகம் செய்துள்ள ஒரு சிப்பாய் வெளி நாடுகளுக்குப் போனுல், மாதந் தோறும் ரூ. 38-8-0 கிடைக்கிறது. படையில் சேர்ந்து ஒரு வருஷம் ஆகு முன்பு வெளி நாடுகளுக்குப் போகும் சிப்பாய்களுக்கு ரூ. 33-8-0-ம், லான்ஸ் நாயிக்குக்கு ரூ. 35-8-0-ம் நாயிக்குக்கு ரூ. 46 முதல் 48 வரையிலும், ஹவில்தாருக்கு ரூ. 49 முதல் 53 வரையிலும் கிடைக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் விமானியும் ஜப்பான் விமானியும்.

பர்மா எல்லைப்புறத்தில் ஜப்பானிய பாம்பர் விமானக் கூட்டங்கள் கிளம்பின. அவற்றைக் கண்ட, பிரிட்டிஷ் விமானப் படையைச் சேர்ந்த விமானி யொருவர், தன் விமானத்தைக் கொண்டு இந்தியாவின் வட கிழக்குப் பகுதியில் 60 மைல்கள் தூரத்திற்கு 2 விமானக் கூட்டங்களை விரட்டி யடித்தார். இவர் பெயர் ப்லேட் சார்ஜென்ட் பிலட் ஜான் ஒல்டாம். இவருடைய சொந்த ஊர் லங்காஷையர். இவர் தன் அனுபவத்தைக் குறித்துக் கூறியதாவது :—

"முதலில் 7 பாம்பர் விமானங்கள் கொண்டதோர் கூட்டத்தைத் தாக்கினேன். பிறகு மேகங்களில் மறைந்தேன். அவற்றிற்கு முன்னதாக சிட்டகாங் வந்து சேர்ந்து விட்டேன். பிறகு இரண்டாவது கூட்டத்தைத் தாக்கக் கிளம்பினேன். மொத்தத்தில் மூன்று முறைகள் தாக்கினேன்."

"முதல் முறை நான் தாக்கிய வுடனே, எங்கேயோ எனக்கு அடிபட்டதாகத் தோன்றியது. ஆகவே மறுபடி நான் இரண்டு முறை தாக்கிய போது அவற்றின் பலன் என்ன வென்று தெரிந்து கொள்ளக் கூட வில்லை. ஏனென்றுல், காற்றடைப்புக் கண்ணுடியில் எண்ணெய் சிதறி யிருந்தது. மேல் மூடியைத் திறந்த போது என் தலையிலும் சட்டையிலும் எண்ணெய் கொட்டியது. நெருப்பிருக்கு மென்று சந்தேகப் பட்டேன். எனவே, தரையை நோக்கி, சிட்டகாங்குக்கு அருகிலுள்ள ஒரு வயலில் வந்திறங்கினேன்.

அருகிலிருந்த கிராமத்திற்குள் சென்றேன். அந்தக் கிராம வாசிகள் என்னை அளவு கடந்து உபசரித்தார்கள். உதவினுர்கள். நான் உயிரோடு தப்பியது பற்றி பெரிதும் மகிழ்ந்தார்கள். கிராமத்தின் மத்தியில் ஒரு நாற்காலியில் என்னை இருக்கச் செய்தார்கள். ஆரஞ்சுப் பழங்களும், வாழைப் பழங்களும், கேக்குகளும் ஏராளமாகக் கொடுத்துச் சாப்பிடச் செய்தார்கள். அங்கே அளவு கடந்து தேநீர் நான் குடித்தேன். பிறகு ஒரு வீட்டிற்கு என்னை அவர்கள் அழைத்துக் கொண்டு போனுர்கள். அங்கேயும் கேக்கும் இன்னும் என்னென்னமோ கொடுத்தார்கள். **அவர்கள் உள்ளன்போடு கொடுப்பதை நான் மறுக்க முடியவில்லை. அவற்றையும் சாப்பிட்டேன்.** பிறகு ஒரு மோட்டார் காரில் ஏறி வேருேர் இடத்திற்குப் போனேம். அங்கே கொஞ்சம் ஆட்டிறைச்சியும், கறியும், தேநீரும் கொடுத்தார்கள். அவற்றையும் சாப்பிட்டேன். என் வயிறு வெடித்து விடும் போலிருந்தது.

கடைசியாக நான் ஒரு ரயில் வண்டியில் ஏறினேன். அந்த வண்டியில் இரண்டு இந்திய சிப்பாய்கள் **ஒரு ஜப்பானிய விமான மோட்டியைக் கைது செய்து கொண்டு போனுர்கள்.** அந்த வண்டிக்குள் நான் புகுந்த உடனே, அந்த ஜப்பான் விமானியின் மனம் தளர்ச்சி யடைந்தது. "நானும் ஒரு விமானி" என்று நான் கூறியவுடனே, எழுந்து உட்கார்ந்து என்னைக் கவனித்தார். "நானும் விமானி தான்" என்ருர். அவருக்கு நான் ஒரு சிகிரெட் கொடுத்தேன். மகிழ்ச்சி யோடு பெற்றுக் கொண்டார். நானும் ஒரு விமான மோட்டி யென்று தெரிந்ததும், என்னேடு சகஜமாகப் பழக ஆரம்பித்தார்.

அலாஸ்கா பெரு வழி

ரஷ்யர்களுக்குக் கொண்டாட்டம் ; ஜப்பானியர்களுக்குத் திண்டாட்டம்

அலாஸ்கா பெரு வழி இப்போது திறக்கப்பட்டு விட்டது. இதன் நீளம் 1,671 மைல். பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த டாசன் முனையி லிருந்து அலாஸ்காவி லுள்ள பேர்பாங்க்ஸ் வரை இந்த ரோடு அமைக்கப்பட் டிருக்கிறது. இதை அமைக்க 6 மாதங்களுக்குச் சற்று அதிக காலம் பிடித்தது. இதன் வழியாக அமெரிக்காவின் வட பாகங்களிலுள்ள தளங்களுக்கு ஏராளமாக யுத்தத் தளவாடங்கள் போகின்றன. 7 இஞ்சினீரிங் படைகளைச் சேர்ந்த 10,000 சோல்ஜர்களும் 2,000 தொழிலாளர்களும் இந்த வேலையைச் செய்து முடித்தனர். ஒரு நாளைக்கு சராசரி 8 மைல்கள் வீதம் வேலை செய்து அமைத்தார்கள். சுமார் 200 ஆறுகளுக்கும் கால்வாய்களுக்கும் பாலங்கள் அமைக்க வேண்டி நேர்ந்தது. இதனுல் ரஷ்யர்களுக்குக் கொண்டாட்டமும், ஜப்பானியர்களுக்குத் திண்டாட்டமுந் தான் உண்டாகும்.

இருட்டறை ரகசியம்.

பல பெரிய தெருக்கள் சந்திக்குமிடம் தான், சென்னையிலுள்ள 'ரௌண்ட் டாணா.' இதற்குக் கொஞ்ச தூரத்தில் சில லாயங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மெத்தையின் உட்புறத்தில் ஒரு இருண்ட அறை. வெளியே போகும் மோட்டார், டிராம் வண்டிகளின் சத்தம் கூட இங்கே கேட்பதில்லை. இது ஒரு இரகசிய இடம். அங்கே சிலர் கூடியிருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவர், சற்று அதிகாரத்தோடு "உங்களையும் உங்கள் வேலைகளையும் பற்றி எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷம். இன்று நீங்கள் பலவகையான தகவல்களைக் கொண்டு வந்தீர்கள். அவை நமக்கு மிகவும் உபயோகமானவை. இன்னும் நீங்கள் ஜனக் கூட்டங்களோடு கலந்து அதிகத் தகவல்களைச் சேகரித்துத் தர வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் கண்களைக் கொண்டும் காதுகளைக் கொண்டும் மிகவும் உன்னிப்பாய்க் கவனிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒவ்வொருவராக உங்கள் கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு போங்கள்" என்றார்.

* * * *

மறுநாள் காபி ஹோட்டலில் இருவர் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். சிற்றுண்டி வேளையில் நாள் தோறும் இவர்கள் சந்திப்பது வழக்கம். இவர்களில் ஒருவர் குமாஸ்தா; மற்றொருவர் ஒரு கடையில் விற்பனையாளர். அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு பலகாரத்தைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, தங்கள் கம்பெனியும், மற்ற கம்பெனிகளைப் போல நிலைத்துக் கொண்டது என்றும், ஏராளமான இலாபம் சம்பாதிக்கும் என்றும், பல மாதங்களாக கேப் டவுனில் கட்டுக் கிடையாக விருந்த ஒரு சாமான் கப்பலில் தம் கம்பெனிக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து ஏராளமாகச் சரக்கு வந்து கொண்டிருக்கிற தென்றும் குமாஸ்தா சொன்னார். "இது ஒரு நல்ல செய்தி தான்" என்று பதிலளித்தார் விற்பனையாளர்.

குமாஸ்தா.—இது ஒரு இரகசியச் செய்தி; என்றும் உங்களிடம் மட்டும் சொன்னேன். இந்தக் கப்பல் முதலில் கொழும்புவில் சரக்கை இறக்குவதாக ஏற்பாடாகி யிருந்தது; இப்போது பம்பாய்க்குத் தகுந்த துணைக் கப்பல்களோடு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

விற்பனை.—நல்லது, நான் உங்களுக்கு மற்றொரு நல்ல செய்தி சொல்லுகிறேன். இன்னும் 3 நாட்களில் பர்மாவி லிருந்து இந்தியப் படைக் கப்பல் ஒன்று சென்னைக்கு வரப் போகிறது. அதில் படையைச் சேராத சிலரும் வருகிறார்கள். என் நண்பர்கள் சிலரும் அதில் வருகிறார்கள். . . . . .

இதற்கு மேல் அவர்கள் பேசியவை பற்றி நமக்குக் கவலை யில்லை. இவர்கள் பேசியதை அருகிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தது யார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. இதனால் மகா கொடிய தீங்கு நேர்ந்து விட்டது.

* * * *

இந்திய கனவான்கள் கூடும் சங்கம். அங்கிருந்த ஒரு சோபாவில் ஒரு கனவான் சாய்ந்து கொண்டிருந்தார். இவர் ஒரு தங்க வியாபாரி. தாகத்திற்குக் கொண்டு வரும்படி அங்கிருந்த ஒரு வேலைக்காரனை ஏவினார். அவருக்குப் பின்புரமிருந்த மற்றொருவர் "எனக்கும் கொண்டு வரும்படி கட்டளையிடுங்கள்; தாகம் அதிகமா யிருக்கிறது" என்று கோரினார். இதைக் கேட்ட வியாபாரி எழுந்து சோபா மீது உட்கார்ந்து கொண்டே, "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லி "இரண்டு கோப்பை கொண்டு வாடா" என்று வேலைக்காரனுக்கு உத்திர விட்டார்.

இவ்விருவரும் பல விஷயங்களைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று வியாபாரி கிளம்பினார். மற்றொருவர் 'என்ன இவ்வளவு அவசரம்?' என்று கேட்டார்.

வியாபாரி.—"பல லட்ச ரூபாய்கள் பெறுமான தங்கப் பாளங்களை பம்பாய் அரசாங்கத்தார் என்னிடம் வாங்குவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இன்றிரவு பம்பாயிக்குப் போகும் ரயிலில் அவற்றை நான் அனுப்ப வேண்டும்."

வியாபாரி எழுந்து தன் மோட்டார் காரில் ஏறி, போய் விட்டார். இந்தச் செய்தியை வெளியிட்டதனால் தனக்கு ஏற்பட விருந்த நஷ்டத்தை அவர் எப்படித் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும்?

* * * *

மாலை வேளை. டிராம் வண்டி நிறைய ஜனங்கள். சிலர், அதில் தொங்கும் பிடிகளைப் பற்றி நின்று கொண்டு வருகிறார்கள். இவர்களுள் இருவர், ஒருவரோ டொருவர் பேசத் தொடங்கினார்கள்.

"ஆகவே, லெனின்கிராட் நகரம் பிடிபட வில்லை?"

"இப்போது பிரிட்டனும் அமெரிக்காவும் போகிற போக்கைப் பார்த்தால், பிடிபடவே படாது."

"ஆமாமா."

"உங்களுக்கு விஷயம் தெரியாது. இங்கே நம் சென்னை மாகாணத்திலும் கூட அநேகம் படைகள், அநேக டாங்கிகள், அநேக பீரங்கிகள், அநேக விமானங்கள், ஏராளமான தளவாடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. என் அண்ணன் மகன் வெடிமருந்து தொழிற்சாலையில் ஒரு பொறுப்புள்ள உத்தியோகத்தி லிருக்கின்றான். அவன் சொன்ன விஷயங்கள் தான் இவை. எதிரி இங்கே வந்தால், அவன் கர்ப்பங் கலங்கிப் போகும்.

இது இராஜ விசுவாசமான தோர் பேச்சுத் தான். ஆனால், யுத்த காலத்தில் மகா முட்டாள்தனமானது.

* * * *

கிண்டி குதிரைப் பந்தயம் கடைசி நாள். ஏராளமான கூட்டம். செல்வத்தில் மிதக்கும் இரண்டு கனவான்கள் அங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"இன்றைக்கு மிகச் சிறந்த குதிரைகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் போது கூட, மேன்மை தங்கிய நம் கவர்னர் இன்று வரமாட்டார் போலிருக்கிறதே! அவர் சென்னையில் இல்லை; உதகமண்டலத்திலும் இல்லையாமே. மாயமாக வல்லவா இருக்கிறது!"

"ஆமா! ஆனால், ஒரு மகா இரகசியமான செய்தி எனக்குத் தெரியும். இது நம்பத் தகுந்தவர்கள் கூறிய செய்தி. ஒரு நடுக் காட்டில் ஒரு விமான நிலையத்தைக் கட்டி முடித்திருக்கிறார்களாம்! இதில் ஒரே சமயத்தில் அநேக விமானங்கள் தங்கலாமாம். இதைத் திறந்து வைக்க இன்று மேன்மை தங்கிய சென்னை கவர்னர் அங்கே போயிருக்கிறார்; இவ்வளவு பெரிய விமான நிலையம் நம்மாகாணத்திலேயே கிடையாதாம்.

இவ்வளவு வெளிப்படையாக இந்த விஷயங்களை விவாதிப்பது அவ்வளவு புத்திசாலித் தனமல்ல.

* * * *

மீன் கடை. இரண்டு பெண்கள் தாம் கொண்டு வந்த மீன்களை எல்லாம் விற்ற பிறகு, வெற்றிலைச் சருகை மடித்து மென்று கொண்டிருந்தனர். அப்போது அவர்கள் பேசியதாவது:—

"எங்கூட்டுக்காரு தாங் கண்ணாலே பாத்தாராமே. ஒரு பெரிய கப்பலாம்; அதுலே ரொம்ப அரிசி மூட்டை போச்சாமே, எலங்கெக்கி!"

"அங்கே எங் கொண்டு போறான்?"

"அங்கேருக்கிற பட்டாளத்துக்கு. எங்கூட்டுக்காரு ரொம்பத் தூரம் கட்டுமரத்தை வலிச்சினு போனாரும். அப்ப, அந்தக் கப்பக்காரெனுங்க, அவருக்குக் காசெ மேலேருந்து எறிஞ்சானுங்களாம்!

இப்படிப்பட்ட செய்திகளை நீங்கள் கடைத் தெருக்களில் கேட்கலாம். ஆனால், இதனால் விளையும் தீமை என்ன?

* * * *

அன்றிரவு. பழைய இருட்டறை. அங்கிருந்தவர்கள் மூச்சு விடும் சத்தம் தவிர வேறு சத்தமே கிடையாது. அனைத்தும் அமைதியா யிருந்தது. திடீரென்று ஒரு ரேடியோ பேசும் சத்தம் கேட்டது. எதிரியின் ரேடியோ நிலையத்தி லிருந்து சொல்லப்பட்ட செய்திகள். வார்த்தைகள் அழுத்தந் திருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் இருந்தன.

"இன்று மாலை பல முக்கியமான செய்திகளை அறிவிக்கிறோம். இன்று அரபிக் கடலில் தகுந்த துணைக் கப்பல்களோடு வந்து கொண்டிருந்த பல கப்பல்களை மூழ்கடித்து விட்டோம்."

இச் செய்தியைக் கேட்டவர்கள் அனைவரும் கொக்கரித்தனர். மூலையிலிருந்து கிளம்பிய ஒரு முரட்டுக் குரல் தான் சற்று உரத்துக் கொக்கரித்தது. அந்த ரேடியோ மேலும் கூறியதாவது :—

"பர்மாவி லிருந்து கிளம்பிய ஒரு கப்பலில் படைகள் ஏராளமாக வந்து கொண்டிருந்தன. அதில் பொது ஜனங்களும் சிலர் இருந்தனர். இதையும் வழி மறித்துப் பிடித்து விட்டோம். அதில் இருந்தவர்கள் கடலில் மூழ்கிப் போனார்கள். ஒரு சிலர் நீந்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்ற வழி யில்லை. எனவே, மேலும் அவர்கள் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகாதிருக்க வேண்டி, மிஷின் பீரங்கியால் சுட்டுத் தள்ளி விட்டோம்".

இதைக் கேட்டதும் அங்கிருந்தவர்களில் ஒருவர் நீண்ட தோர் பெரு மூச்சு விட்டார். மூலையிலிருந்து கிளம்பிய முரட்டுக் குரல் மேலும் கொக்கரித்தது. அந்த ரேடியோ மேலும் கூறியதாவது :—

"இலங்கைக்கு அரிசி ஏற்றிப் போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு கப்பலைத் தவறுதலாக 'டார்பிடோ'வைக் கொண்டு மூழ்கடித்து விட்டோம். அந்த அரிசியை நாம் கைப்பற்றி உபயோகித்திருக்கலாம்."

"ஐயய்யோ! என் தந்தையும் நானும் நாசமடைந்தோம். எங்கள் சொத்துக்களெல்லாம் அந்தக் கப்பலோடே பாழடைந்து போயிற்றே. இந்தக் கப்பலைப் பற்றிய தகவல் கொடுத்தது எவன்? அவன் உயிரை வாங்கி இரத்தத்தைக் குடித்து விடுகிறேன்" என்று கடுங் கோபத்தோடு கிளம்பினார் ஒருவர்.

"சட்; சும்மா இரு!" என்று கடும் கோபத்தோடு கிளம்பியது மூலையி லிருந்த முரட்டுக் குரல். மேலும் அது கூறியதாவது :—

"அது உங்கள் கப்பலா? எங்களுடைய தல்லவா? கண்ணைத் திறந்து கொண்டு தானே இந்தக் கிடு கிடு பாதாளத்தில் நீ விழுந்தாய்! என் பேரில் குற்றம் சொல்லாதே."

"உயிரை வாங்கி, இரத்தத்தைக் குடிப்பேன் என்று வீரம் பேசியவர், தட்டித் தடுமாறி அந்த அறையை விட்டு அப்பால் அகன்றார் கன வெருத்தத்தோடு. அந்த ரேடியோ மேலும் கூறியதாவது :—

"இந்தியாவில் நம் எதிரிக்கு எவ்வளவு பலம் இருக்கிற தென்ற தெளிவான புள்ளி விவரங்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன. நம் நண்பர்களுக்கும் எதிரிகளுக்கும் மிகவும் முக்கியமான தோர் செய்தியைத் தெரிவிக்கக் கூடிய நிலைமையி லிருக்கிறோம்.

"அதாவது, சென்னை கவர்னர், இன்று காலையில் நடுக் காட்டில் ஒரு விமான நிலையத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். இது உண்மையான செய்தியா அல்லவா? இன்னொரு செய்தி சொல்லட்டுமா? இன்று மாலை சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனி லிருந்து புறப்பட்ட பம்பாய் மெயில், சென்னைக்கு 100 மைல்களுக்கு அப்பால் ஆபத்திற் குள்ளாகி நொறுங்கியது. பம்பாய் அரசாங்கத்தார் வாங்கும் பொருட்டு அனுப்பப்பட்ட தங்கப் பாளங்கள் அதில் ஏராளமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தன. நாம் அந்தத் தங்கப் பாளங்களைக் கைப் பற்றப் போய், பல உயிர்களையும் நாசஞ் செய்ய வேண்டி நேர்ந்தது. வண்டியைக் கவிழ்த்தாலல்லது எங்களுக்குத் தங்கப் பாளம் கிடைக்காது. ஆகையால் தான் கவிழ்த்தோம்."

அந்தக் கூட்டத்தி லிருந்த மற்றொருவர் கிளம்பி "போதும்; நிறுத்து. அந்த வண்டியில் தானே என் மனைவியையும் மக்களையும் நான் அனுப்பினேன்." என்று கதற ஆரம்பித்தான். இந்தச் சமயத்தில், தடுமாறிக் கொண்டு வெளியேறியவர் மீண்டும் அந்த அறைக்குள் நுழைந்து "விடாதே! பிடி! அந்த முரட்டுக் குரல் மூர்க்கனை; நம் எல்லோரையும் நாசஞ் செய்து விட்டான். கொல்லுங்கள் அவனை" என்று கூவினான்.

கோபத் தீ கொழுந்து விட்டெரிந்தது அனைவர் மனத்திலும். முரட்டுக் குரல் கிளம்பிய மூலையை நோக்கி அனைவரும் ஒருமுகமாக ஓடினர். ஆனால் அந்த மூர்க்கன் எங்கே?

ஐந்தாம் படைக்காரன் தப்பி விட்டான். எங்கேயோ மாயமாக மறைந்து விட்டான். இது வரை முட்டாள் தனமாக ஏமாந்து அவனுடைய கையாட்களாக விருந்த அனைவரும், பழி வாங்கும் நோக்கத்தோடு தேடினர்; மறைந்து விட்டான் மோசக்காரன். எனவே, அங்கிருந்தவை அனைத்தையும் உருவில்லாத படி நாசம் செய்து விட்டனர்.

ஆகவே **நீங்கள் பேசும் போது எச்சரிக்கையா யிருங்கள்**. அவன் அங்கே, இங்கே, எங்கே வேண்டுமானாலும் இருப்பான். எங்கே தகவல்கள் கிடைக்குமென்று கிராமங்களிலும் பட்டணப் புரங்களிலும் மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டு திரிவான். இப்படிப்பட்ட 5-ம் படையினனின் கையாட்களாக, தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆகி விடாதீர்கள்! மற்றவர்களை நாசப் படுத்துவது மட்டு மின்றி, நீங்களும் நாசமடைவீர்கள்.

உண்மையிலேயே ஆபத்துத் தான். எச்சரிக்கை. ஜாக்கிரதையாகப் பேசுங்கள்.

மீண்டும் ஐந்தாம் படை?

[நம்பத் தகுந்தபடி பெரும் புழுகாகப் புழுக வேண்டும்

—ஹிட்லர்.]

சென்னையிற் பல விடங்களிலும் பல கடைகளை அதிகாரிகள் ஆரம்பித்து ரூபாய்க்கு $2\frac{3}{4}$ படி வீதம் அரிசி விற்கிறார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் சில நாட்களுக்கு முன் செய்தி வெளி வந்தது. இங்கே விற்கப்படும் அரிசியில் வாந்தி பேதிக் கிருமிகள் இருப்பதனால், அதை வாங்கிச் சாப்பிடுவது ஆபத்திற்கு உள்ளாக்கும் என்று போலீஸார் தமுக்குப் போட்டுத் தெரிவித்ததாக ஒரு வதந்தி கிளம்பியது. இது காரணமாக சில தொழிலாளிகள் அந்தக் கடைகளில் அரிசி வாங்க பயப்படுகிறார்கள்.

இந்த வதந்தி கேவலமானது. முழுப் பொய். இது 5-ம் படையினராவது, கொள்ளை லாப மடிக்கும் பேர்வழிகளாவது தான் கிளப்பிய வதந்தியா யிருக்க வேண்டும்.

பரிபூரண யுத்தம்

நாம் பரிபூரண யுத்தத்தில் இறங்கி யிருக்கிறோம். ஏனென்றால் நம் வாழ்விற்கே ஆபத்து உண்டாகி யிருக்கிறது. சுயேச்சையும் சுயமரியாதையுந் தான் வாழ்க்கைக்குப் பெருமை தருவன. இவற்றை நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு நாம் பரிபூரணமாக முயற்சிக்க வேண்டும். பரிபூரண யுத்தம் மகா கடுமையானது தான். நம் உயிரையும் உடைமைகளையும் வெற்றியின் பொருட்டு தத்தம் செய்கிறோ மென்று தான் இதற்கு அர்த்தம். ஜனநாயக நாட்டில் பரிபூரண யுத்தம் என்றால் மகா கடுமையானது தான். மக்கள் இனமும், நாடும் நிலைத்திருக்க வேண்டி உயிர்களையும் உடைமைகளையும் தகுந்தபடி பயன்படுத்த வேண்டி வருமென்று, ஒவ்வொருவரும் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். பரிபூரண யுத்தத்தில், நாம் போர் உடுப்புக்கள் அணிந்திருந்தாலும் அணிந்தில்லா விட்டாலும் நாம் அனைவரும் சோல்ஜர்கள் தான்.

—ரூஸ்வெல்ட்.

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF WAR PUBLICITY, "VICTORY HOUSE", MOUNT ROAD, MADRAS.